

මෙම කෘතිය කතුවරයාගේ පූර්ණ අනුමැති සහිතව
sinhalaebbooks.com වෙබ් අඩවිය විසින්
පාඨකයන්ගේ කියවීම උදෙසා නොමිලේ බෙදාහරින ලද කෘතියකි.

Published with Author Consent.

පළමුවන කතාංගය

"අඩෝ බම්ලෝ...කොහෙද ඕයි ඉන්නේ..."

"ආ...ඉදුම් පොඩ්ඩක්...මං මේ එන ගමන්..."

"කොයි හරියෙද ඉන්නෙ උඹ"

"හිටපන්නෝ එනකම්"

"ඉක්මනට වරෙන් යකෝ...හැමදුම මං උඹ නිසා රස්නියාදු
වෙනවා"

මං තව මුකුත් කියන්නත් කලින් ම මු කෝල් එක කට් කරලා
ඉවරයි...

පුහ්හ් මං සැලෙනවද පෙන්ස් ඕවට...

තැනෙ තැනේ

පව් හැබැයි ...එන ගමන් කිව්වට මොකද මං නාම ඉන්නේ ඇදේ...

හේ හේ

පොඩ්ඩක් හෝව්...පොඩ්ඩක් හෝව්...

ඉන්ඩලාකෝ මං කවුද කියලා කියන්නත් අමතක වුණානේ...සොරි
වෙත්ඩ ඕනි ඉනිම් ඇ...දන්නැද්ද ඉනිම් පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ ඩාම්
වෙනවා දුම් වෙනවා...

හේ හේ

හරි හරි ඩාම් දුම් තෙවෙයි ඉන්නකෝ...

මම කේශානි මෙන්සරා...එතකොට කෝල් එකක් අරන් මට උදේ
පාන්දර ම මිව්ට ඇමතුවේ මගේ අනිජාන පාප මිතුරිය චතුරි
අප්සරා...අපි දෙන්නම මේ අවුරුද්දේ A/L කරන්න ඉන්නේ...අපි
A/L කරන්නේ Commrce sream එකෙන් හොඳේ...අපේ අම්මාටයි
නාත්තාටයි ඉන්නේ ඉතින් Only මං...ගැමිමක් තමයි ඉතිමි

දැනට ඔය ඇතිනේ...ඉතිරිය පසුවට

දැන් ආපහු Let's go කතාවට

තවත් මෙනත්ට වෙලා තිදත් හිටියොත් ඉතින් චතුරාගේ මුවෙන්
පිටවෙන සුද්ද සිංහල වචන ඇසීමට නොහැකි නිසාවෙන් මං
පටාර් ගාලා වොෂ් එකක් දුන් ලැස්ති වුනේ ක්ලාස් යන්න [චතුරා
කිව්වේ මගේ පාප මිතුරිය හොඳේ]

මං යද්දීත් මෙන්න මේකි ඉන්නවා අබ ඇටයක් දැමීමත් පුපුරලා
යන සයිස් එකෙන් මටත් රව රව

"ආ මවෝ...ගුඩ්මෝනින් "

"මෝනින් තමා වරෙන් යන්න කටවහන්...අනේ ඇත්තමයි දවසක
සර් අපි දෙන්නව ආපහු ගෙදර යවයි මේ විදිහට හැමදුම
පරක්කු වෙලා යද්දි...පුදුමයි තාම එහෙම කරලා නෑ"

"සර් අපිට ආදරෙයිනේ "

"අනේ මං කියන්නේ නෑ ඉතින් උඹට...බස් කියක් ගියාද බත් "

"ඇයි උඹ ගණන් කර ගන්නේ නැද්ද "

මෙන්න මේකි මට රවතවා පෙන්ස්...No කතා No සිතා

"අපෝ ඔව්වර තරහා ගත්තෙපා බත් "

"ආත් බස් එකක් එනවා...යමක්"

අම්මේ ඉතින් මේකේ ඉන්න කොන්දෙස්තරට පිස්සුද මන්ද...ඌ
කියන්නේ තමි සිටි තියනවා තගින්න කියලා...තැග්ගහම හිටත්
යන්නවත් බෑ.

තෑ හැබැයි එයා හරි නේද...සිටි තියනවා කියලනේ
කියන්නේ...තැතුව වාඩිවෙන්න සිටි තියනවා කියලා තෙමෙයිනේ

හේ හේ

කොහොමහරි දෙන්නාම බස් එකෙන් බැහැලා ඉක්මනට ක්ලාස්
එකට දිව්වේ දැනටමත් හොඳටම පරක්කුයි කියලා දන්න නිසා

අපි දෙන්නා දුවත් එනවා දැකලා කාඩ් Mark කරන මැත් කිත්ඩි
හිතාවකුත් දුන් අහපි,

"කියටද තංගි ක්ලාස්" කියලා

මැත්ට මොනවා හරි කියන්න හිතූණත් වතුවා මගේ අත අල්ලන්
මගේ මුණ දිහා බැලුවේ අතේ පින්සිද්දවෙයි කටවහන් හිටපන්
වගේ බැල්මකින්...දෙන්නම ඉතින් මුකුත් නොකියා මැත්ට පොඩියට
හිතාවකුත් දුලා කාඩ් එකත් mark කරලා ක්ලාස් එකට ගියා.

ක්ලාස් එක ඇතුළට ගිහින් අපි දෙන්නාගේ සුපුරුදු ස්ථානයට
වාර්තා කලා...ඒ කියන්නේ ඉතිමි ක්ලාස් එකේ පිටිපස්සෙම
පෝළිමට

මේ යන වෙලාවට ඉතිමි ඉස්සරහ ඉඬ නියෙයි ද නේද

දෙවන කතාංගය

අපි දෙන්නා වාඩ්වෙද්දි ම,

"ලමයි මං කියට ද ක්ලාස් පටන් ගන්නවා කියලා නියන්නෙ
ඔයාලට"

කියලා සර් ඇහුවෙ නැතැ.

විලිලැප්පාවේ සන්නෝසේ බෑ ක්ලාස් එකේ හිටපු එවුන් සේරම
පිටිපස්ස හැරිලා බලන් ඉන්නේ නිකන් අපි දෙන්නව කන්න වගේ
මුත් හිතා වෙනවා සාමින

"කේශානි චතුනි මං මෙව්වර දවසක් බලන් හිටියේ අද හරියයි
හෙට හරියයි කියලා...හැමදුම එහෙමම තමයි...අද මෙව් අන්නිම
දවස වෙන්න ඕනි දෙන්නා පරක්කු වෙලා ආපු...ආයේ එහෙම
වුනොත් ආපහු ගෙදර යවනවා දෙන්නව ම...තේරුණානේ
දෙන්නාටම"

"සොරි සර් බස් එකක් එන්න වෙලා ගියා ඒ..."

ඉතුරු ටික කියන්න දුන්නෙත් නැ.

"හරි හරි ඔය දෙන්නාට විතරයි බස් එක පරක්කු වෙලා
නියන්නේ...එහෙ ඉඳන් එන අනිත් ලමයින්ට තමි බස් තිබ්ලා..."

"හරි ලමයි...දැන් පෙරල ගන්න ටියුට් එකේ 20 වෙනි පිටුව...
සර් හොඳයි කියලා පැයක්වත් ගියේ නැ මං හිතන්නේ

"මං උඹට හැමදම කියනවා කලින් ලැස්ති වෙයන්
කියලා...කොහෙද කවදවින් අහන්නෙ තැනෙ...ආයෙ නම් මං උඹ
එතකම් ඉන්නේ තැ...උඹ එත වෙලාවක වරෙම්...ලැප්පාවේ බැ..."

"හරි හරි ඉතින් ආයෙ මං පරක්කු වෙන්නේ තැනුව එන්නමිකො
සුදුම්මියෝ...මිනිස්සුන්ටනේ වරදින්නේ "

"අනේ මේ දැන් කටවහන් හිටපන් "

පැය 4කට විතර පස්සේ ඔන්න ක්ලාස් එක ඉවර වුනා...

මායි චතුර්වයි ඉනිම් ටවුන් එකේ පොඩි රවුමක් එහෙම දලා ගෙදර
ගියා...

ගෙදර ගිහින් ප්‍රථම රාජකාරිය තමා ඉතින් කත එක ...ඔයාලත්
කැම ඔයාලගේ ප්‍රථම රාජකාරිය කරගන්නට අමතක නොකරන්න

හේ හේ...

කාලා වොෂ් එකකුත් දුගෙන ඇඳට පැත්තේ පොඩි තිත්දක් දන්න
කියලා හිතන්

අපේ අම්මා මුකුත් ජොබ් එකක් කරන්නේ තැනි නිසා මේ
වෙලාවට ඉතින් අම්මායි මායි විතරයි ගෙදර ඉන්නේ...නාත්ති
කම්පැනි එකක මැනේප්ප් කෙනෙක් නිසා ඒ වැඩ ඉවර කරලා
එද්දි ටිකක් හවස් වෙනවා.

පොඩි තිත්දක් කිව්වට මොකද ඉතින් හවස නිදගන්නු මං
ඇහැරුනේ රූ 7.30ත් පහුවෙලා...ඒකත් අම්මා ළඟට ම ඇවිල්ලා
කන්න එන්න කියපු නිසා

තිත්දත් ඉතින් මගේ ප්‍රථම රාජකාරියක් තමා

තැගිටලා වොෂ් එකකුත් දුන් මං ගියේ කෑම කරන්න

කාලා අම්මයි තාත්තියි එක්කත් පොඩි කසියක් දුන් ඉඳලා මං
කාමරේට ආවේ පාඩම් කරන්නත් ඕනි නිසා...

ෆෝන් එකත් අරන් ඩේටා ඔත් කරලා පොඩ්ඩක් වටිසැප් එක
පැත්තටත් ඔළුව දලා චතුරා එක්ක පොඩි වැටක් දලා මං පාඩම්
කරන්න පටන් ගත්තා.

ඔහොම ඉතින් එදා දවසත් ගෙවිලා ගියේ කිසිම විශේෂයක්
නැතුවමයි.

තුන්වන කතාංගය

ඊළඟ දවසේ උදේ මං ඇහැරුනේ මගේ කත උඩම ඇහුන ටකරං
වොයිස් එක නිසා.

"මේ ඕයි...උඹ දැන්වත් තැගිටිනවද තැද්ද"

ඒ සුමිහිරි ටකරං වොයිස් එක කාගෙද කියලා අඳුරගන්න මට
වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ.

ඒ වෙත කවුරුත් නෙවෙයි පෙත්ස් මා හිතාදර ප්‍රියාදර මාගේ
මිතුරියයි මේ

"අඬේ නිවාඩු දවසෙන් උඹ මොකද මෙහෙ කරන්නෙ"

"මෙහෙ ඉන්නවා ඊයේ මට අද උදේ 8 වෙද්දි ලැස්තිවෙලා ටවුන් එකට එනවා කියපු එක්කෙනෙක්...මං මේ බලන් ඉඳලා ඉඳලා බැරි ම තැන එයාව හොයාගෙන මෙහේ ආවේ"

"ඇහ්...කවුද බන් ඒ...මං ඇරෙන්න අපේ ගෙදර කවුරුත් තැනෙ උඹට එන්න කියන්න...ඔන්න මට අයිසෙක්වන් හිටියා නම් උඹව තැනා කර ගන්න එක සලකා බලන්න තිබුණා"

"නිකම් ගොත් කතා කියන්නෙ තැනුව හිටපන් "

"සිරාවට ම ඇයි උඹ මෙහෙ ආවේ"

"අතේ ඇත්තමයි මට උඹගේ හොම්බට අතින්න හිතෙනවා"

"හොම්බක් තියෙන්න මොකද මම හරකෙක් යැ"

"අතේ මේ කේශි උඹ අද මාත් එක්ක ටවුන් යන්න එනවා නම් ලැස්තිවෙලා වරෙම්...තැන්නම් මං යනවා"

"හත්තික්කේ මට අමතක වුනානේ...පොඩ්ඩක් හිටපන් සුදුම්මියා...පටාර් ගාලා ලැස්තිවෙලා එන්නම්"

මම එහෙමම වොෂ් එකක් දුන් ලැස්ති වුනේ ටවුන් එකට යන්න වතු එක්ක

අම්මාටත් කියලා දෙන්නාම ආවේ තවත් හිටියොත් තවත් පරක්කු වෙන තියා.

මුලින්ම අපි දෙන්නා මොනවා කරන්න ඇති කියලා ද ඔයාලා හිතන්නෙ

වෙන මොනාද ඉතිම් කත එන නමා

කාලා එහෙම ඉවර වෙලා ගියේ Shopping කරන්න...ආයේ දන්නවනේ ඉතිම් කෙල්ලෝ දෙන්නෙක් එකට Shopping කරන්න ගිහාම යන වෙලාවක තරම

කොහොමහරි ඔන්න ඒකත් ඉවර කරන් බස් හෝල්ට් එකට ආවේ
දෙන්නා ම හොඳටම හෙමිබත් වෙලා.

"මේ චතුරෝ"

"මිමි"

"උඹට බඩගිනි තැද්ද"

"බඩගිනිසි මිසි"

"මේ එහෙනම් මොනවාහරි කාලා ම එමු කෝ "

"අඩේ වෙලා යයිනේ"

"වෙලාව යන එක ඉතින් උඹටවත් මටවත් තවත්තත්ත
බැනෙ...මෙන්න මෙහෙ වරෙන් යන්න"

චතුරත් ඇදගෙන මං ගියෙ පාරෙ එහා පැත්තේ නිවුණ
රෙස්ටුරන්ට් එකට

කාලා එනනින් එළියට එද්දි ම...

හතරවන කතාංගය

කාලා එනතින් එළියට එද්දීම මගේ ඇස ගැටුනේ බස් හෝල්ට්
එකේ හිටපු boy කෙනෙක්ට

මං එතනට වෙලා ම ටිකක් වෙලා එයා දිහා බලන් හිටියා.

"කහ ඉරෙන් ම පාර මාරු වෙමු නේ බත්...තැත්තන් එද වගේ
බැහුම් අහගන්න වෙන්නේ"

එතු මොන මොනවදෝ කියනවා ඇහුණත් මට ඒක ගාතක් ගියේ
නෑ.

"මේ කේශී උඹට ඇහුණ ද මං කියපු එක"

එතු මගේ උරහිසට තට්ටුවක් දද්දි තමා මං මේ ලෝකේ සිහියට
ආවේ

"මොකද බත්"

"මොකද කියලා තමා මාත් අහන්නේ...උඹ මොන ලෝකෙද ඉන්නේ"

"ආ මේ...යමත් ඉක්මනට තැත්තම් බස් එක මිස් වෙයි"

"දැන් ද උඹට ඒක මතක් වුණේ"

"මෙහෙ වරෙන් හැමවෙලාවෙම කැගහන්නේ"

මං බස් හෝල්ට් එකට එද්දින් එයා එතන හිටියා...යාළුවෙක්
එක්ක මං හිතන්නෙ එයා හිටියේ

ටිකකින් අපේ බස් එක ආවා...එයත් ඒකට ම නගිසි කියලා
හිතුවත් එහෙම වුනේ නෑ.

එයාගේ යාලුවාට බස් එකට දුලා එයා ගියේ පාරෙන් එහා
පැත්තට

බසෙක එනනින් එනකන් ම මං එයා දිහා බලන් හිටියා.

ගෙදර ගියත් අද මගේ හිතට තිකම් අමුත්තක් වගේ දැනුනා.

ආයේ මට එයාට හම්බවෙන්නේ නැති වෙයි ද කියලා වූටි දුකකුත්
තිබුනා.

දින සති ගෙවිලා ගියත් මට ආයෙ එයාට හම්බ වුනේ නෑ

අදත් වෙනදා වගේ ම ක්ලාස් දවසක්

අද නම් හැබැයි මං කලින් ගියා.

"අම්මේ මෙන්න මේකි අද කලින් ඇවිත්...අද නම් වහිද දන්නෙත්
නෑ"

"අනේ පල කලින් ආවත් වැරදි නැතත් වැරදි"

"හා හා මේ යමත් යමත්"

අපි දෙන්නා කියව කියව ක්ලාස් එකට ගියා.

කලින් ගියාට මොකද කොච්චර ඉස්සරහා ඉඩ තිබ්බත් අපි
දෙන්නා හිටියේ අපි දෙන්නාගේ සුපුරුදු Place එකේ ම තමා

ක්ලාස් එකට ගිහින් වාඩි වෙලා ටික වෙලාවක් ඉඳ්දි ක්ලාස් එක
ඇතුළට ආවෙහි මං හී එකින්වත් හිතපු නැති කෙනෙක්

පස්වන කතාංගය

ඒ ආවේ වෙත කවුරුත් තෙවෙයි...

දැන් සති ගාතකට කලින් බස් හෝල්ට් එකේ දී මං දැකපු boy

"කා දිහා ද බත් උඹ ඔය කටත් ඇරන් බලන් ඉන්නේ...කට
වහගනිමි බ්ලේක් තැනි මැස්සෙක්වත් යයි"

එතකොට තමා මට මතක් වුනේ මං තාමත් ඉන්නේ එයා දිහා
බලන් කියලා

ඔක්කොමත් හරි මේකින් දැක්කනේ...දැන් ඉතින් වලක් කපන්
වැලලියන් කේශියෝ

ඊ ඊ ඊඊ

"මේ කවුද බත් ඒ කොමිලා"

"ආ...මේ...මං කොහොමද ඔයි දන්නේ"

"උඹනේ දැන් කටත් ඇරන් බලන් හිටියේ"

"හරි ඉතින් බැඳුවේ කවුද කියලා...කලින් දැකලන් තැනෙ"

"මට තමි පේන්නෙ උඹ කලින් ඒ කොල්ලව දැකලා තියනවා
වගේ"

"අනේ තිකත් හිටපන්"

"මේ කේ..."

චතු තවත් මොනවදෝ කියන්න හදද්දී ම සර් ආවෙ මගේ
වාසනාවට තමා...තැත්තත් ඉතින් මගේ තමිබුව ලෙජට් තමා

හේ හේ

ක්ලාස් එකේ ඉද්දින් මං සැරිත් සැරේට එයා දිහා බැලුවා
අපි ඉන්නේ පිටිපස්සේ ම පෝලිමේ නිසා මෙනත්ට ඉතින් පේනවා
ක්ලාස් ඉවර වෙලා ගෙදර ගියා ඉනිමි...අද නම් වෙනද වගේ
තෙවෙයි...අද නම් මට මාර ම happy

"ආ දෝණී මොකෝ අද කලින්"

"ඇහ්...අද කලින් ද අම්මා"

"වෙනදට ඉතින් චතු දුවන් එක්ක රවුම් ගහලා එද්දි පරක්කු
වෙනවානේ"

"අයියෝ අම්මා...හැමදුම එහෙම යන්නේ නෑනෙ ඉතින් "

"හරි හරි දැන් ගිහින් වොෂ් එකක් දුන් එන්න කන්න"

"හ්මි"

ඊළඟ දවසෙ ස්කූල් යන්න හිනන් හිටියෙ මායි චතුයි.

අපි දෙන්නා අද ස්කූල් ගියා ඉනිමි

"මේ චතුටෝ"

"මි"

"කැන්ට් එක පැත්තෙ රවුමක් දලා එන්න යමුද"

"දැන් ද"

"නැතුව ඉතින්"

"අඩේ දැන් මැඩමි එයි ඕයි"

"අනේ මෙහෙ වරෙන්කෝ...හරියට තිකත් මීට කලින් මෙහෙම ගිහිල්ලා තෑ වගේනෙ"

"මේ පිරියඩ් එකෙන් පස්සෙ interval බත්...එතකොට යමත්"

"බෑනේ බබා එතකොට එතන පිරිස වැඩියිනේ...උඹට බැරි නම් හිටපමිකෝ මං යනවා"

"ඒයි කේශියෝ ඔහොම ඉන්නවා මං එතකම්"

බෑ කිව්වට මං දන්නවා මේකි එතවා කියලා තාත් එක්ක මැරෙන්න වුනත් යන්න

කැන්ටින් එකේ ඉඳන් පන්තියට යද්දි මැඩමි ඇවිල්ලා උගන්නනවා.

එයාටත් වුට්ටි බොරුවක් කියලා කොහොමහරි පන්තියට පැනගත්තේ මේ වෙලාවට ප්‍රින්සිපල් සර් මේ හතරවටේ කැරකෙනවා කියලා දන්න නිසාමයි.

ඔත්ත ඉතින් ස්කූල් ඉවර වෙලා අපි දෙන්නා ආවා.

මං ගෙදර ඇවිල්ලා පොඩි තින්දක් දලා පාඩමි කරන්න ගන්නා.

මොකද කිව්වොත් හෙට අපේ Econ ක්ලාස් එකේ Exam එකක් තියනවා.

ආ ඔයාලා හිතුවේ මේ වෙද්දි මට අර බෝයි කොමිලාව අමතක වෙලා ඇති කියලද

මොත්ගල් ද ඩාලින්ලා එහෙම අමතක කරනවද මං මගේ crush එකට

නෑනෙ නෑනෙ

එයා ගැන හිතන එක පොඩ්ඩක් පසුවට තියලා මං පාඩමි කරන්න පටන් ගන්නා.

පාඩම් කරලා කලින් නිදහස්තේ ඊළඟ දවසෙවත් උදේ ම
තැගිටලා කලින් ක්ලාස් එකට යන්න ඕනි කියලා හිතාගෙන

සයවන කතාංගය

මං බස් හෝල්ට් එකට ගිහින් චතු එතකම් හිටියා.

"අඩ්ඩෙහ්...අද ඉර පැවිවේ අනිත් පත්තෙන්ද දන්නෑ"

"ඇයි යකු"

"නෑ ඉතින් අද උඹ මටත් කලින් මෙනත්ට ඇවිල්ලානේ"

"එහෙම නමා මට හිතුනා අද ටිකක් කලින් එන්න ඕනි කියලා"

"හැමදුම උඹට ඔහොම හිතුනා නම් කොච්චර දෙයක් ද"

කොහොමහරි ඔන්න ඉතින් අපි දෙන්නා ක්ලාස් එකට ආවා.

ආපු ගමන් මගේ ඇස් හෙවිවේ එයාව

"මේ කාවද උඹ කැරකි කැරකි හොයන්නේ"

"ආ...මේ...කවුරුත් නෑ බත්"

"ආ හාකෝ නංගී ඇ "

"ඇයි"

"නෑ නෑ ඔහොම යමක්කෝ...හැංගි හැංගි වෙස් බැන්දට තටත්ත
වෙන්නෙ එළිපිටනේ "

"විකාර "

"බලමුකෝ ආ "

තව ටික වෙලාවකට පස්සේ ක්ලාස් එකේ දෙරෙන් මතු වුනේ මං
බලන් හිටපු ඒ රූපේ

එයා ඇවිත් වාඩිවුනේ මං හිටපු පෝලිමට කෙලින්ම පෝලිමේ

ටික වෙලාවක් එයා දිහා බලන් හිටපු මට දැනුනේ නිකත් එයා
මගේ පැත්තට ඇවිදන් එනවා වගේ..

"මේ Excuse me"

හයිසෝ දෙවියනේ මේ යකා මගේ ඉස්සරහා

"ආ"

"ඔයා ඇස්වලින් මාව කාලා ඉවරයි නම් මට පොඩි උදව්වක්
කරන්න පුළුවන් ද"

හයිසු කේශියෝ හොඳ වැඩේ උඹටත්...විලිලැප්පාවේ සන්නෝසේ බෑ
අප්පා ඉතින්

"කියන්න"

"මට ඔයාගේ ටියුට් එක පොඩ්ඩකට දෙන්න පුළුවන් ද"

"හරි ඉන්න"

මං මගේ ටියුට් එක එයාගේ අතට දුන්නා.

"හරි තැත්ක්ස්...මං තව ටිකකින් ඔයාට දෙන්නම්"

මං ඔලුව වැනුවේ හා කියන්න වගේ

එයා ගියාට පස්සේ තමා මට මගේ එහා පැත්තෙ ඉන්න එකා
ගැන සිතියට ආවේ

අසියෝ සාමින දැන්නම් තමිබුව ලෙප්ටි වෙත එක ආයෙ අහන්නත්
දෙයක් යැ..

සත්වත කතාංගය

"මේ කේශි"

"ආ"

"උඹ කලින් දන්නව ද බන් ඒ බෝයි ව"

"පිස්සුද බන් මං කොහොම දැන ගන්නද"

"එහෙනම් ඉතින් මෙව්වර ළමයි ඉන්න ක්ලාස් එකේ උා ඇයි
උඹෙන් ම ටිසුටි එක ඉල්ලුවේ "

"දන්නවැයි...ඒක උාගෙන් අහගනිමි "

"ආ හාකො හාකො "

"මේ එයාගේ තම මොකක්ද දන්නැ නේ"

"උඹට ඕනෙ තමි අහගනිමිකො "

"මට තමි පේන්නෙ උඹට ඒක දැනගන්න පොඩි වුවමනාවක්
නියනවා වගේ "

"අනේ මේ"

ක්ලාස් ඉවර වෙලා අපි දෙන්නා ඉක්මනට බස් හෝල්ට් එකට
ගියේ චතුරාට අද ඉක්මනට ගෙදර යන්න ඕනි කියපු නිසා.

අපි දෙන්නා ටිකක් වෙලා එතන ඉද්දි අපේ ළගට ආවේ අර බෝයි

"හායි"

"ආ හායි"

"මොකද මෙනත දෙන්නා බස් එකක් එන්නම් ද"

අපි මේ කෝව්වියක් එතකම් බස් හෝල්ට් එකට වෙලා ඉන්නේ
උලමෝ කියලා කියන්න හිතුණත් ම. කටවහන් හිටියා ඉනිත්

ඇයි වදේ මේ මනුස්සයන් මාර පුශ්‍යනේ අහන්නෙ

"ඔව් මේ තාම තැනෙ බස් එක"

"එයි එයි දැන්...ආ මේ ඔයාගෙ තම මොකක්ද"

"මගෙන් ද ඇහුවෙ"

"ඔව්"

"මම කේශානි...එතකොට මේ මගේ best friend චතුනි"

"ආ මම ප්‍රකාශ්"

එතකොටම අපිට බස් එකක් ආපු නිසා එයාටත් බායි කියලා අපි
දෙන්නා ආවා.

"මේ කේශියෝ එයා Tamil වගේ නේ"

"ඔව්නේ මටත් හිතූනා"

"හැබැයි ඉතින් "

"මොකද උඹ "

"නෑ නෑ "

ටික දවසක් යද්දි ප්‍රකාශ් අපේ හොඳ යාළුවෙක් වුනා.

අපි ඉන්නේ එක ම පැත්තේ නොවුනත් ගොඩක් වෙලාවට ක්ලාස් යද්දි බස් හෝල්ට් එකේදි අපිට එයාව මුණගැහෙනවා.

"ඒයි මේ අද ක්ලාස් ඉවර වෙලා යද්දි මොනාහරි කාලා යමන්ලා ආ"

"ඒ චතු කොහොමද බත් මේකි මෙව්වර කන්නේ"

"කවුද බත් දන්නේ"

"කන්නෝනි බොන්නෝනි ආතල් එකේ ඉන්නෝනි "

"හැබැයි ඉතින් මෙව්වර කාලත් මේකි නිකත් හුළඟට ගහගෙන යයි වගේ ඉන්නේ"

"අනේ මේ එහෙම නෑ හරින"

එයා ඇත්තටම අපිත් එක්ක ගොඩක් ෆිට් වුනා.

අටවන කතාංගය

ඒත් එක දවසක් එයා ක්ලාස් ආවේ නෑ.

අපි එයා එතකම් ටික වෙලාවක් බලන් ඉඳලා ක්ලාස් එකට ගියා.

"ඒ වතු අද ප්‍රකාශ් නෑනේ"

"නෑ වගේ නේද"

"උඹට කිව්ව ද එන්නෙ නෑ කියලා"

"ඒ අහවල් දේකට ද උා මට කියන්නේ"

"නෑ ඉතින් මං හිතුවා උඹට කියන්න ඇති කියලා"

"මං දන්නෑ බත් පස්සේ අහලා බලමු ඇයි කියලා"

ක්ලාස් ඉවර වෙලා වෙනද වගේම අපි දෙන්නා බිස් හෝල්ට් එකට ආවා.

අපි එතන ඉද්දි මං දැක්කේ දැකලා පුරුදුයි වගේ කෙනෙක් කෙල්ලෙක් එක්ක කතා කර කර ඉන්නවා.

ඒ හිටියේ කවුද කියලා අඳුරගන්න මට වැඩි වෙලාවක් ගියේ නෑ.

"චතුරෝ මේ උඹට පේනවද අර අතන ඉන්නේ කවුද කියලා"

"කෝ කොහෙද"

"අර ගහ ගාව බත්"

"අඩේ මේ ප්‍රකාශ් නේද...මේකා ක්ලාස් එන්නෙත් නැතුව කෙල්ලෙක් එක්ක මොකද කරන්නේ"

ඔව් ඒ හිටියේ වෙන කවුරුත් නෙවෙයි ප්‍රකාශ්

"අනේ මන්ද ඕයි...මේ ඌට කෙල්ලෙක් ඉන්නවාද බත්"

"මං දන්න තරමින් නම් නෑ හැබැයි"

"සමහරවිට ඇතිනේ"

"හ්මි ඔව්නේ"

"අනේ අපිට මොකද නේ බත් අපිට වැඩක් නැතෙ ඔය අනුන්ගේ දේවල් "

"ඔව් ඔව් "

ගෙදර ආවට පස්සෙන් මට මතක් වුනේ ප්‍රකාශ් අර කෙල්ලෙකුත් එක්ක පාරේ කතා කර කර හිටපු විදිහ

Msg එකක් දලා අද ක්ලාස් ආවේ නැත්තේ ඇයි කියලා අහන්න හිතන්න මං ඇහුවේ නැත්තේ ඇත්තටම මට ඒ උලමත් එක්ක හිතේ තිබුන තරහටමයි.

එයා මට කොච්චර msg දැම්මත් මං ඒවාට reply කළේ නෑ කෝල් ගන්නත් answer කලෙත් නෑ.

අන්නිමට චතුගෙනුත් අහලා තිබ්බා ඇයි මං එයාට reply කරන්නෙ නැත්තෙ කියලා

කොහොමහරි ඉතින් මං ඉවසීමෙන් හිටියේ එයා එක්ක කතා නොකර ඊළඟ ක්ලාස් දවස වෙනකන් ම

ගැම්මක් තමයි ඉතිමි

ක්ලාස් එකට යද්දීන් උදේ මං එයා එක්ක කතා කරෙත් නෑ.

"ඒ චතු මේකිට මොකද බත් වෙලා තියන්නේ"

"I don't know"

"ඒයි මේ මොනවහරි කන්න යමුද අහපන්නෝ මේකිගෙන"

"ආත් උමෙන් අහන්නෙ"

"අර වෙනදට පාරෙ උකුළු මුකුළු කරන අයත් එක්කම යන්න කියපත් බත්"

"ඒ උමට ඇහුනා නේ"

"ඇහුන එක නම් ඇහුනා...හැබැයි තේරුනේ නෑ"

"මේකනේ බත් එද උම අර ක්ලාස් ආපු නැති දවසේ කෙල්ලෙක් එක්ක town එකේ කතා කර කර ඉන්නවා අපි දෙන්නා දැක්කා"

"ඉතින්"

"ඉතින් ඒකට එක්කෙනෙක්ට චූටි ඉරිසියාවක් හිතලා...ඒකයි ඔය ඩෝන් ගිහින් නියන්නෙ "

"පුහ්හ් වැඩේමයි ඉරිසියා කරන්නම "

"ඒ අපේ ලොකු අම්මාගේ දුව"

"හානෝ අපි දැන් ඔයා කියපු එක විශ්වාස කරා...හරිනේ...මේ චතු බස් එකක් එනවා...ඔයා එනවා නම් එන්න ම යනවා"

"ප්‍රකාශ් අපි යනවා එහෙනම් ආ...ගෙදර ගිහින් msg එකක් දලා බලපත් ආ කේශිට"

"හරි බත්"

ගෙදර ගියපු ගමන් වොෂ් එකක් දලා ඇදට ගියේ මහන්සි නිසා ටිකක් නිදා ගන්න කියලා

නින්දක් ප්‍රභටවත් ආපු නැති නොසා ඇදේ එහාට මෙහා පෙරළි හිටපු මට ඇහුණේ මගේ ෆෝන් එක Vibrate වෙනවා.

ඒත් එක්කම මම බැඳුවේ මේ වෙලාවේ මට කෝල් ගත්තේ කවුද
කියලා

ස්ත්‍රීත් එකේ වැඩිල නිබ්බ තම දැක්කහම මගේ මුණේ හිතාවක්
ඇඳුනේ ඉබේටමයි

ඒ කෝල් එක ආවේ ප්‍රකාශ්ගෙන්

මගේ පණිවිතකම පැත්තකින් නියලා මං කෝල් එක Answer
කළේ තවත් මට මෙයන් එක්ක තරහ වෙලා ඉන්න බැරි නිසා

"හෙලෝ"

"හෙලෝ කේශි...ඔයා වැඩක්"

"නෑ...ඇයි ගත්තේ"

"නෑ...මේ නිකත් ගත්තේ ඉතින්"

"එහෙනම් මං නියත්නම් තේ"

"තාමත් තරහින් ද ඉන්නේ"

"නෑ...තැන්තෙමත් තෑ ...මොනවා චූනත් ඔයාට මටයි චතුටයි කලින්
කියන්න නිබ්බා ප්‍රකාශ්"

"මොනවා ගැන ද කියන්නේ ඔයා"

"ඔයාගේ ලව් එක ගැන "

"අතේ මේ ගොත් කතා කියවන්න එපා බත්...ඒ අපේ ලොකු
අම්මාගේ දුව"

"ආ හාකෝ හාකෝ"

එතකොටමයි අපේ අම්මා මට කතා කළේ

"මේ අපේ අම්මා කතා කරනවා...මං නියතවා ආ"

"හ්මි හ්මි...පාඩම් කරන්න...බායි"

"හ්මි...බායි"

කෝල් එක කටි කරලා මං ඉක්මනට ගියේ අම්මා දෙපාරක්
තුන්පාරක් ම මට කතා කරපු නිසා

තවත් කතාංගය

දින සති ගෙවුනේ භීෂක වේගෙන්

මේ ගෙවුන දවස් ටිකට මායි ප්‍රකාශය ගොඩක් හොඳ යාලුවෝ
යාළුවෝ වුනා.

අද වතුගේ බර්න්ඩේ එක

ඒක නිසා මම ප්‍රකාශ් එක්ක කතා වුණේ අද එහේ ගිහින් එයාව
පොඩ්ඩක් සප්‍රයිස් කරන්න කියලා

එයා ආවා වෙනදට මායි වතුයි බස් එකට තගින හෝල්ට් එකට

එතන ඉඳන් අපි දෙන්නා ඔහේ කියව කියව පයින් ම වතුලගේ
ගෙදරට ගැටුවා.

උදේ ඉඳන් ම වතුවාගේ කෝල්වලට Answer කරන්නෙන් තැනුව
msgවලට reply කරන්නෙන් තැනුව අපි දෙන්නා හිටපු නිසා දැන්
මේකි පුපුරන්න ඔන්න මෙන්න ඇති

අපි සැලෙනවාද ඔව්ට

අපි යඳ්දි චතුරා ඉන්නවා එයාගේ අර අහිංසක බල පැටව්
දෙන්නව හුරතල් කර කර

අපිව දැක්කට පස්සේ අතේ හිටපු එකාවත් බිම දලා දුවත් ආවේ
තැනෑ මේකි

"අඩේ කේශියෝ...උඹලා දෙන්නා මොකද නිකත් කපල් එක වගේ
මෙහේ ආවේ"

"අතේ මේ එන්නෙපා ඔහොම කතා කියාගෙන ආ...දෙන්නේ පයින්"
"පුහ්හ්"

"ආ මේ අමතක වුණානේ Happy birthday බොක්ක"

"Thank you ඒයි"

"Happy birthday චතු"

"Thank you ප්‍රකාශ්...එන්න යමු ඇතුළට"

අපි ඇතුළට යඳ්දි චතුගේ අම්මාත් හිටියා.

"ආ මේ කේශි දුවනේ ඇවිත් තියන්නේ"

"කොහොමද ආන්ටි"

"ඉන්නවා පුනේ ඉනිත්"

චතුගේ අම්මා එහෙම කියලා චතුගේ දිහා බැලුවේ මේ ඉන්න
කොල්ලා කවුද කියලා අහන්න වගේ

"ආ අම්මේ අම්මාට මතක ද මං අර අපිට අලුත් යාලුවෙක්
හම්බුනා කිව්වා...මේ ඉන්නේ එයා...ප්‍රකාශ්"

එතකොටම ප්‍රකාශ් දත් ටිකත් පෙන්නලා හිතාවක් දුන්නා ආත්ටිට
"ආ...වාඩ්වෙන්න පුනේ"

"තැන්කස් ආත්ටි"

එද දවස ගෙවිලා ගියේ චතුලාගේ ගෙදර
හවස 3ට විතර මං ප්‍රකාශ් එක්ක එහෙත් එන්න පිටත් වුනා.
ගෙදර එද්දී 4ට විතර ඇති
ගෙදර යද්දී තාත්ති ගෙදර ඇවිත්

"කොහෙද පුනේ ගියේ"

"අද චතුගේ බර්න්ඩේ එක තාත්ති...එහෙ ගියා"

"ආ...වොෂ් එකක් දුන් එන්න එහෙනම් මහින්සින් ඇතිනේ"

"හරි තාත්ති"

වොෂ් එකකුත් දුගෙන ඇවිල්ලා චතුටයි ප්‍රකාශ්ටයි මං ගෙදර
ආවා කියලා msg එකකුත් දුලා මං ගියේ පොඩ්ඩක් status
පැත්තට ඔලුව දුන්න

අද අපි තුන්දෙනා ගන්න ෆෝටෝ එකකුත් status දුලා මං
offline යන්න හදද්දීම msg එකක් ආවේ ප්‍රකාශ්ගෙන්

Oya mk dn

Mukuth na ane...oya gedara giyada

Ow dn awe

Hm

Mt oyata kiynna deyk thiyanawa

Kiyanna prakash

එයා කියපු දේත් එක්ක මං confused unga bunga වෙලා ගියා.

දසවන කතාංගය

Oyata bf kenek innwada

Ai oya ek danne nadda

Hari ane kiyannako

Na

Hm

Ai

Nikm ane

Hm hm kiynna ba nm one na ithin...Bye

Ha ha ohoma inna poddk

Ai

Ai ai kiyanne...mokada hadissi wdak thiyanwda

Na na...kiyana dey k kiynawada ikmnta

Ehenm promise wenawada meka kiwwta psse mth ekk
tharaha wenne na kiyala

Mokakda kiynna ynne oya

Promise wenawada

Hari hari promise

Mekai keshi...

Mm...kiynna

I love u

එක දැක්කහම තම මට උන් හිටි තැන් අමතක වුණා.

මං එයාගේ වැටි එකටම වෙලා ඒ මැසේජ් එක දිහා ගොඩක් වෙලා බලන් හිටියා.

එතකොට ම ආයෙ එයාගෙන් මැසේජ් එකක් ආවා.

Hello...keshi sorry...oya mt dnma reply ekk denna oni na...passe kiynna

Hm

Bye parissamin inna...plz tharaha wenna epa

Hm bye

එහෙමම අනිත් පැත්තට මැසේජ් කරන එක තවත්තලා මං කෝල් එකක් ගත්තේ චතුට

"ආ උඹ ගෙදර ගියාද...මං පොඩි වැඩක හිටියේ...ඔන්ලයින් එන්නත් බැරි වුණා"

"හරි හරි...මේ අහපන්කෝ"

මං වෙච්ච දේ මුල ඉඳන් කතාව කියන් ගියේ පුදුම හදිස්සියකින්

"අඩේ...සිරා ද කියන්නේ උම"

"ඔව් ඔයි...ඔහොම බොරුවක් කියන්න මට අමාරුවක් නෑ"

"මොනවා වුනත් උම උාට කලින් ඉඳන් ම කැමති නේ "

"අනේ මේ "

"මං දන්නේ නැද්ද බත් උමේ හැටි "

"මං මොනවද ඔයි කියන්නේ"

"උම හිතලා බලලා මොනවා හරි කියපමි"

"අඩේ ඔහොම කියන්න එපා බමි "

"හරි හරි මේ උම හදිස්සි වෙන්නේ නැතුව හිටපමි ආ"

"හ්මි හ්මි"

සතියක් ම ගෙවිලා ගියේ කිසිම විශේෂයක් නැතුව

ඊළඟ දවසෙන් වෙනද වගේම ක්ලාස් ගියත් අද නම් මට ප්‍රකාශ්
එක්ක කතා කරන්නත් නිකත් මොකක්ද මොකක්ද වගේ

මං ගෙදර එළියට බහිද්දි ම ප්‍රාර්ථනා කරත් ආවේ අද යද්දි මට
ප්‍රකාශ්ව හම්බවෙන්න එපා කියලා

මොකද කිව්වොත් අද චතු එන්නෙත් නෑ කිව්වා...ඒක නිසා මං
නතියම

ඒ හැම ප්‍රාර්ථනාවක් ම ගහට කපපු ඉති වගේ වුනා කියලා මට
තේරුණේ පිටිපස්සෙන් ඇහුන කටහඬත් එක්ක

ඒ වෙත කවුරුත් තෙවෙයි අනේ...ප්‍රකාශ්

"කේශ්"

එහෙමම මම හැරිලා බලලා එනන තැවතුනේ එයා අතින් මට
තවතින්න කියලා කියපු නිසා

"Good morning කේශි"

"Good morning ප්‍රකාශ්"

"අද චතු තැද්ද"

"අද එන්නෙ නෑ කිව්වා"

"හ්මි"

වෙනදට ඉවරයක් තැබුව කියවන මගේ කටට අද අගුල් වැටිලා
වගේ

"කේශි"

"මිමි"

"මගේ ප්‍රශ්නට අදවත් මට උත්තරයක් දෙන්න පුළුවන් ද"

එයා එහෙම කිව්වහම තමි මං කලේ පොඩි හිතාවක් දුපු එක
විතරයි.

ක්ලාස් ඇරිලා එද්දින් වෙනදා වගේම අපි දෙන්නා බස් හෝල්ට්ටි
එකට ඇවිල්ලා මාව බස් එකට දුලා එයා ගියා.

ගෙදර ගිහින් මැසේජ් එකක් දන්න කියපු නිසා මං ඔන්ලයින්
ගිසේ මං ගෙදර ආවා කියලා එයාට කියන්න

Mn gedara awa

මැසේජ් එක දුන පමාවට ඊප්ලයි කළේ හරියට නිකත් මගේ
මැසේජ් එක බලාපොරොත්තුවෙන් ම හිටියා වගේ

Hm...Oyata barida mt uththarayak denna dnwath

Mm

Puluwnda

Mm

Mm mm kiynne...kmathi naththam ek hri kiynna

Mm

මං හිතන්නේ මැන්ට ඩෝන් ගියා...මගේ මැසේජ් එක සිත් කරලා
මිනිසා offline ගියා.

පුහ්හ් මුගේ නියත පණිවිතකම

අපි බය වෙයි ඔව්ට

එහෙමම මං එයාට ඊළඟ දුපු මැසේජ් එක නම් මම දැමීමේ මාර
බයකින්

එකොළොස්වන කතාංගය

I love u Prakash

මේ මැසේජ් එක් ඩිලිට් කරපමි කේශියෝ කියලා මගේ මොලේ මට
කිව්වත් භිත කිව්වෙම ඕක ඔහොම නියපමි කියලා.

මං ඉතින් භිත කියපු දේ පිළි අරන් ඒක එහෙමම තිබ්බා.

දුපු ගමන් ම මැසේජ් එකක් delivered වුන නිසා මට ටිකක්
බයයිත් වගේ

නිකමි පපුවත් එක්ක ඩික් ඩික් ගානවා වගේ

එතකොට මැසේජ් එක සීන් වුනා පෙත්ස්

දැන් නමි තවත් බයයි වගේ

Typing වැටෙද්දී ඊටත් වඩා

Keshi...oya aththatama neda kiyanne

Ai sure ndda

Na na ehema na...ohoma inna poddk

පොඩ්ඩක් ඉන්න කියලා මෙන්න මනුස්පයාගෙන් කෝල් එකක් මට

දැන් නමි කතා කරන්නත් බෑ වගේ

ඕනි දෙයක් වෙන්න කියලා මං කෝල් එක answer කලා.

"හෙලෝ"

"හෙලෝ මැණික"

ඒ වචන ටිකට නම් හිතත් ගැස්සුනා ද මන්ද

"ඔහොම කතා කරන්න එපා අනේ"

"ඒ මොකද"

"මට නිකත් ලැප්පයි වගේ"

"අනේ උඹේ ලැප්පාව...මේ ඇත්තටම තේද කිව්වෙ"

"මොකක්ද"

"මට ආදරෙයි කිව්වේ"

"ඇයි ඔයා හිතුව ද මං මේ ආතල් එකට ඕවා කියනවා කියලා"

"නෑ නෑ...මං දන්නවනේ මගේ කෙල්ල එහෙම නෑ කියලා"

එයාත් එක්ක ටික වෙලාවක් කතා කරලා ඉවර වෙලා එහෙමම මං කෝල් එකක් ගත්තේ චතුටට

එයාටත් සීන් කෝත් එක ගැන කියලා මං සින්දුවකුත් කියාගෙනම ගියේ කුස්සියට

කුස්සියට ගිහිත් ටිකක් වෙලා අම්මාත් එක්ක කසියකුත් දුන් ඉඳලා මං කාමරේට ගියේ පාඩම් කරන්නත් ඕනි නිසා

අදත් උදේ පාන්දර නැගිටලා ස්කූල් යන්න ලැස්ති වුණේ චතුටාගේ කටේ බලේටමයි.

උදේ පාන්දර කිව්වට මොකද ඉතින් මං නැගිට්ද්දි වෙලාව 7යි .

එහෙමම පටාර් ගාලා බානඤ්ඡි එකට ගිහිත් වොෂ් එකක් දූගෙන ලැස්තිවෙලා ඉවර වෙද්දි 7.30ටත් ප්‍රභසි කාමරෙන් එළියට යන්න හදද්දිම තමා මට මගේ කොට්ටාව මතක් වුණේ

ආයෙ ගිහිත් මං අද ස්කූල් යනවා කියලා එයාට මැස්සේ එකත්
දලා මං අම්මාටත් කතාකරගෙනමයි පඩිපෙළ බැස්සේ

"අම්මා...අම්මා කොහෙද අනේ ඉන්නේ"

"මොකද දෝණි කැගහන්නේ"

"කෝ තාත්ති ගියාද"

"ඔයා මේ ස්කූල් යන්නද දෝණි"

"ඔව් අම්මා ටිකක් පරක්කු වුණා ඉනිමි...හී"

"ඔහොම ටිකක් ඉන්න...තාත්ති එක්කම යන්න පුළුවන්තෙ දැන්"

කොහොමහරි ඔන්න තාත්ති එක්කම මං ආවා.

ඒ එද්දි වෙලාව තමි 8ටත් කිට්ටුයි.

කොහොමහරි මං අපේ පත්තියට පැන ගන්නා.

මං දැක්කා මං යද්දිත් චතුරා නිකත් මිනිහා මැරූන ගැනි වගේ
ඔහේ ඉන්නවා.

"ගුඩිමෝනිමි බොක්ක"

මං එකපාරටම ළඟට ගිහිත් කැගහද්දි චතුරා ගැස්සිලා මගේ
දිහා බලපු විදිහ තමි මට එව්වර ඇල්ලුවේ නෑ.

"මොනවද බත් කරන්නේ...කියටද උඹ නැගිට්ටේ අද"

"හරි හරි ඔයි පරක්කු වුණා ටිකක්"

"අනේ උඹේ ටික"

"හී"

"කොහොමින් කොහොමහරි ඉනින් අපේ කේශියාටත් මල්සරා විද්දනේ නේ"

"පල පල"

"මං මේ සිරියස් අහන්නේ ආ උමෙන්නේ"

"මොකක්ද"

"උඔට ප්‍රකාශ්ව ඔවර් ද"

"ඇයි"

"නෑ නෑ ඕයි...මං නිකන් අහන්නේ"

"හ්මිමි"

ඊළඟට ඉනිමි එදා දවසින් නූත් බාගයක් ස්කූල් එකේම ගෙව්ලා ගියා.

ගෙදර ගිහින් ෆෝන් එක අරන් බලද්දි missed call 25 යි මැසේජ් කියක් ද මන්ද හෙන ගොඩයි...වෙන කාගෙන්ද ඉනින් අර ගොන් අලියාගෙන් තමා

"මුට මොකක් වෙලාද මේ"

එහෙම හිතලා යුනිෆෝම් එක පිටින් ම ඇඳෙන් වාඩිවෙලා මං කෝල් එකක් ගත්තේ මගේ ප්‍රකාශ් කොට්ටාට

"හෙලෝ ප්‍රකාශ්"

"කොහෙද හිටියේ"

"ඇයි"

"ප්‍රශ්නයක් ඇහුවහම ඒකට තවත් ප්‍රශ්නෙකින් උත්තර දෙන්න එපා කේශානි"

දැන් තම මට තේරෙනවා මේ මනුස්සයා ඉන්නේ මාත් එක්ක හොඳටම කේන්තියෙන් කියලා

තැත්තමි කවදවත් මට කේශානි කියලා එහෙමම කියන්නෙ නෑ.

"මොකද ඔයාට වෙලා තියන්නේ"

"මට තෙවෙයි ඔයාට මොකද වෙලා තියන්නේ කියලා බලන්න කේශානි"

ඊඊඊ ඊ

මොන යකෙක් වැහිලද මන්ද මේ යකාට

"මං මොකක්ද කලේ කියලා කියනවද ඔයාට ඔහොම තරහා යන්න තරම්"

දෙළොස්වන කතාංගය

"ඔයා අද කොහෙද ගියේ"

"ඇයි මං කිව්වේ ඔයාට මං අද ස්කූල් යනවා කියලා"

"කවදද කොයි වෙලාවෙද මට එහෙම එකක් කිව්වේ"

"අද උදේ මං ඔයාට මැසේජ් එකක් දුලානෙ ගියේ"

"බොරු කියන්න එපා...මං ඔයාට දුටු මැසේජ් සිත් කරලාවත් නෑ ඔයා"

"මට මුකුත් මැසේජ් තිබ්බේ නෑ...හදිස්සියට ඔයාට මැසේජ් එක දලා මං ගියා...ඔහොම ඉන්න බලන්න පොඩ්ඩක්"

"අයියෝ සාමින මැසේජ් එක සෙන්ඩ් වෙලා නෑනෙ "

"මොකක්ද"

"සොරි ප්‍රකාශ් මං හිතන්නේ මං උදේ ඩේටා ඔන් කරන්නේ නැතුව මැසේජ් එක සෙන්ඩ් කරලා තියන්නේ"

"මං විශ්වාස කරන්නමිකෝ...දැන් ද් ආවේ ගෙදර"

"ඔව්"

"එහෙනම් මහත්සින් ඇතිනේ වොෂ් එකක් දලා කෑම කාලා ඉන්න"

"ඔම්කේ"

"එහෙනම් මං තියනවා...බායි"

"හ්ම්...බායි"

කෝල් එකත් ඉවර කරලා වොෂ් එකක් දුගෙන් එළියට වෙලා පොඩ්ඩක් හිටියේ කම්මැලිකමටත් එක්කමයි.

"දෝණි...පොඩ්ඩක් එන්නකෝ"

අම්මා කතා කරපු නිසා කම්මැලිකම පැත්තකින් තියලා ආයේ ගෙට දිව්වා.

"ඇයි අම්මා"

"අද හවස නැන්දලා එනවුණු"

"ඒ මොකටද"

"නික්කු එතවා ඇති"

"හේම"

"පොඩ්ඩක් මේ ගේ අස් කරලා දුවද...ඔයා මුකුත් වැඩක් නෑනේ"

"හා අම්මා"

අම්මාට පේන්න ඉතින් කොස්සකුත් අරන් පොඩ්ඩ එහෙට මෙහෙට
වෙච්ච ඉඳලා මං ආපහු ගියේ මගේ වාසභවනට

ඇඳට වෙලා එහෙට මෙහෙට පෙරළි පෙරළි හිටපු මට එහෙමම
නින්ද ගියේ මටත් නොදැනීමයි

ආයෙ මම ඇහැරුනේ අපේ අම්මාගේ වොයිස් එකට තමා

"දෝණි...තැගිටලා වොෂ් එකක් දගෙන පල්ලෙහාට
එන්න...තැන්දලාත් ආවා"

"හේම"

ඇත්තම කිව්වොත් මං නම් ආසම නෑ එයාලා ආවට...ඇයි කියලා
පස්සේ ඔයාලටම තේරෙයි.

මං ප්‍රාර්ථනා කර කර ගියේ තැන්දලාගේ අර වසවර්ති මාරයෝ
දෙන්නා ඇවිත් ඉන්න නම් එපා කියලා...ඔව් ඔව් අනේ ඒ නිසා
තමා මං ආසා තැන්තේ එයාලා එතවට...ඔයාලා වුනත් කැමති
නෑනේ තේද තමන්ගේ දේකට මේ කොහෙවත් ඉන්න පොඩ් එවුන්
දෙන්නෙක් ඇවිත් අයිතිවාසිකම් කියනවට ...වෙන මුකුත් ඕත්තෑ
මුත් දෙන්නා මගේ අම්මාවත් අයිති කර ගන්නවා පෙන්ස් ආවහම.

වැඩක් නෑ මං පඩිපෙළ බැහැගෙන යද්දිම මක් දැක්කා ඒ
මෝඩයෝ දෙන්නා ඇවිත් ඉන්නවා.

අනේ ඇයි දෙවියනේ ඔයා මට පිටුපෑවේ

දැන් ඉතින් කරන්න දෙයක් තැනේ...මාත් ඉතින් විරිත්තගෙන ගිහිත්
අම්මා ගාවින් ම වාඩිවුණා.

ටික වෙලාවක් ඉඳලා අම්මා තැගිටලා කුස්සියට ගියේ තේ හදන්න
කියලා

අම්මාගේ පස්සෙන් මාත් යන්න ගියේ මෙනත හිටියොත් මට
වෙන්නෙ මොකක්ද කියලා දන්න නිසාමයි.

ඒත් ඉතින් වැඩේ හරි ගියේ තැ...අපේ අම්මා ම වැඩේ කැවා.

"දෝණි ඔයා මෙනත ඉන්න මේ තැන්දලාත් එක්ක කතා කර කර"

අපේ අම්මාත් එක්ක බැනේ සාමින අයියේ

කරන්න ම දෙයක් තැනි තැන මං ආයෙ වාඩිවුනා ඉනිමි

මට දැන් දැනෙන හැඟීම ගැන කිව්වොත් මට දැනෙන්නෙ මුත්
සෙටි එකම පිටසක්වල පීටියෙක් දිහා බලනවා වගේ මාව කතා
සයිස් එකෙන් බලන් ඉන්නවා වගේ හැඟීමක්

මාත් ඉතින් උඩ බල බල හිටියා...එතකොටම තැන්ද පටන් ගත්තෙ
තැනැ කතාව

"උව මේ පාර තේද එක්සැමි"

අන්න තැන්ද හරි ට්‍රැක් එකට වැටුනා...මං බැලුවා ඒත් තාම මෙයා
මේක ගැන කියෙව්වේ තැන්නේ මොකද් කියලා

"ඔව් තැන්දේ"

"තව ටික දවසයින් තේද නියන්නෙත්...දැන් පාඩම් කරලා එහෙම
ඉවරයි ද"

"කරනවා ඉතින්"

ඔව් දැන් මට පෙනවා අපේ අම්මාත් මේ පැත්තට එනවා
කියලා...මෙනත ඉන්න එක අවදානම් කියලත් මට දැන් ටික ටික
තේරෙනවා.

"දුව පාඩම් එහෙම කරනවද අක්කේ"

"පාඩම් තමි කරනවා තංගී"

ඔව් දැන් තව ටිකකින් මගේ ලව් එකට ඒ කියන්නේ මගේ ෆෝන්
එක බැනුම් ඇසීමට ආසන්නයි.

දැන් තමි මෙනතින් යන එක ඇඟට ගුණයි කියලා තේරුන නිසා
මං කෙලින් ම ආවේ මගේ කාමරේට

ටික වෙලාවයි නිදහසේ ඉන්න හම්බුනේ

අර යක් පැටව් දෙන්නා ඇවිත් මගේ ඇඳ උඩ

"අක්කේ...අක්කේ..."

එක පාරක් කතා කරලා ඇසි කිව්වෙ තැනි එකට මුත් දෙන්නා ඒ
පාර බෙරිහන් දෙනවා.

"මගේ කන් දෙක තාම ඇහෙනවා ඔව්වර බෙරිහන් දෙන්න ඕනි
වෙන එකක් තෑ"

"තෑ ඉතින් ඔයා බැලුවේවත් තෑනෙ මේ පැත්ත ඒකයි"

මං ආයෙත් කටවහන් හිටියේ මගේ කට ඇවිස්සුනොත් ඉවරයි
කියලා දන්න නිසාමයි.

"ආ මේ අක්කේ ඔයාට කොල්ලෙක් ඉන්නවද"

මු යකෝ නාම මේ ලොකු එකා ඉන්නේ 7ද කොහෙද...ඒ වුනාට
කනාට නම්

"ඇයි අහන්නේ බන්දලා දෙන්නද"

"නෑ නෑ අක්කේ අපේ මේ අයියා කෙල්ලෙක්ට කැමතිනේ"

එහෙම කිව්වේ උගේ මල්ලි...උ ඉන්නේ 5 ද කොහෙද මං
හිතන්නේ

"මොකක් කිව්වා"

"කෙල්ලෙක් අනේ කෙල්ලෙක්"

"යකෝ උඹලාටත් දෑ කෙල්ලෝ ඉන්නට ද"

"මං පෙන්නන්න ද එයාගේ ෆොටෝ එකක්"

මං එතකොට තමා දැක්කේ මුත් දෙන්නා අනේ ෆෝන් 2ක්
නියනවා කියලා

"කාගෙද ඔක"

"මේක මගේ"

"එතකොට අනිත් එක"

"ඒක මල්ලිගේ"

යකෝ මුත්ට දැන් ඉඳන්ම ෆෝන් නියනවානෙ.. පුහ්හ්

ඊළඟට මට පෙන්නුවේ අරු අර කැමති කියපු කෙල්ලගේ ෆොටෝ
එකක්

ඒකින් මුටම හොඳයි ඉතින්

තැන්දගේ කනාට නම් එයාගේ ළමයි දෙන්නා අදහන්න තරම්
වටිනවා වගේ

අදහන්න තෙවෙයි හමගහන්න නියන්නේ මුත් දෙන්නට නම්

රැටන් කාලා ම තමා ඒ සෙට් එක ගියේ...ඊට පස්සේ තමා මගේ
නිතට පොඩි සහනයක් දැනුනේ

මෙව්වර වෙලාවක් මැසේජ් එකක්වත් දගන්න බැරි වුන නිසා මං
පොඩ්ඩක් whatsapp පැත්තේ රවුමක් දුන්න ගියේ

යද්දි ඉතින් අර යක්ෂයාගෙන් මැසේජ් 5ක් විතර...දැන් ඉතින්
ආයෙන් මට මුල ඉඳන් අගට මේ මනුස්සයාට සිද්ධිය කියන්න
එපැයි

එයාට ඒක කියලා බොහොම අමාරුවෙන් ශේජ් කර ගන්නා.

දහතුන්වන කතාංගය

දින සති මාස ගෙවිලා ගියේ අපේ එක්සැමි එකත් ලං වෙද්දි

ඒ කාලෙට මායි ප්‍රකාශයි ආදරෙන් තවත් ගොඩක් ලං වුනා.

ගොඩක් වෙලාවට මං චතු ප්‍රකාශ් අපි තුන්දෙනා පාඩම් කරෙත්
එකටම වගේ

ක්ලාස් යන එක නම් කොහොමත් එකටමනේ

එක්සැමි එකට නම් තිබුනේ තව මාසයක විතර කාලයක් තමා

අපි තුන්දෙනාම පුළුවන් තරම් මහත්සි වෙලා පාඩම් වැඩි කලා.

ඒ අස්සේ ඉතින් මගෙයි ප්‍රකාශ්ගෙයි රණ්ඩුවලත් අඩුවක් තිබ්බේ
නෑ ඉතිමි

අදත් උදේම මං ලැස්නි වුණේ ක්ලාස් යන්න...ඉස්සර වගේ

ගොඩක් වෙලා තිදගන්න විදිහක් නෑ දැන් මට

පාන්දර 3.30 Alarm එකක් නියලා නැගිටලා පාඩම් කරන්න මං පටන් ගත්තේ ඉතින් ප්‍රකාශ් නිසාමයි...එයා ඉතින් මට එහෙම කරන්න කියලා කිව්වා.

මං සාමාන්‍යයෙන් නම් කාගෙවන් කීමක් අහන කෙනෙක් තෙවෙයි...ඒත් ඉතින් මේ කීම අහන්නම වුණා.

ඔක්කොමත් හරි උදේ පාන්දර නැගිටිනවා කියන්නේ මට නම් මහ එපාම කරපු වැඩක්

දුක නමා ඉතිමි...කරන්න දෙයක් නැතෙ

අදත් මං උදේ පාන්දර නැගිටලා පාඩම් කරලා ක්ලාස් ගියා.

ක්ලාස් ගිහින් එද්දි කවුදෝ මන්ද කට්ටියක් අපේ ගෙදර ඇවිත්..මං ඉතින් ඒක දන්නේ නැතෙ...සුපුරුදු පරිදි කැගහගෙන ම ගියා.

"අම්මා...අම්මේ...අම්මියෝ"

මං ගේට් එක ළග ඉඳන්ම එහෙම කැගහගෙන යද්දි අර ඇතුළේ හිටපු ඔක්කොම දුවගෙන එළියට ආවා.

ලැප්පාව බාල්දියෙන් එකයි පෙන්ස්...වලක් කපන් වැලලෙන්න හිතුනා ඒ වෙලාවේ

"මොකද දෝණි වෙලා නියන්නේ...මං කියලා නියනවා ඔයාට ඔහොම බොරුවට කැගහගෙන එන්න එපා කියලා "

"සොරි අම්මා"

"යන්න ගිහින් වොෂ් එකක් දුන් පහළට එන්න"

මං ගේ ඇතුළට යන්න හැරෙද්දි නමා මට මතක් වුනේ මාව කන්න වගේ මගේ දිහා බලන් ඉන්න මේ කට්ටියව

එයාලටත් පොඩි හිතාවක් දලා මං ඉක්මනට ම කාමරේට ගියේ
වොන් එකක් දත් එන්න

ප්‍රකාශ්ට මං ගෙදර ආවා කියලා මැසේජ් එකකුත් දලා ම මං
කන්න ගියේ හොඳටම බඩගිනි නිසා.

මං පහළට යද්දි තමා දැක්කේ අර කට්ටිය අතරේ කොල්ලෙකුත්
ඉඳලා.

මං ඉතින් ගිහින් අපේ අම්මා ගාවින් ම වාඩිවුණා.

"දෝණිට තමි මහත්සි වගේ තේද"

එතන හිටපු අපේ අම්මාගේ වයසේ විතර ඇන්ටි කෙනෙක මගෙන්
එහෙම අහුවාම මං එයාට පොඩි හිතාවකින් ඒකට උත්තර දුන්නා.

"දෝණිට තමි මාව මතක තෑ වගේ තේද සුජා"

එයා එහෙම ඇහුවේ අපේ අම්මාගෙන්...මං අම්මා දිනා බැලුවේ මේ
කවුද අහන්න වගේ

"මේ මගේ ඉස්සර හොඳම යාලුවා දෝණි...තෙළුම්"

"ආ මට අම්මි කියලා නියතවා ආන්ටි ගැන"

"ඒකනේ ඒකනේ...මේ මගේ පුතා රශේන්"

මං එයා දිනා බලලා පොඩි හිතාවක් දැම්මා.

"මේ පුතාත් ඔයාගේ වයසේ දෝණි"

"ආ "

"යමු තේද කන්න...කාලා බැරියා කතා කරන්න"

කාලා එහෙම ඉවර වෙලා මං රගේන් එක්ක එළියේ බේන්වි එකට ගියා...කලින් අඳුරන්නේ නැති වුනත් ඒ වෙලාවේ අපි දෙන්නා අඳුරගන්නා.

ගියාට මොකද මාත් ඔහේ උඩ බලන් වාඩිවෙලා හිටියා...ටික වෙලාවකින් එයාම කතා කරන්න පටන් ගන්නා.

"ඔයාගේ නම මොකක්ද"

"කේශානි"

"ආ...මොකක්ද A/I stream එක"

"මං commrce කරන්නේ...ඔයා"

"ආ...මං මැන්ස්"

"ආ"

ටික වෙලාවක් එයා එක්ක කතා කර කර හිටියා.

හවස්වෙලා එයාලා ගියා.

එන්න එන්නම එක්සැමි එකට දින ලං වුනා...හරියටම තව සතියක් විතර තමා එක්සැමි එකට නිබ්බේ

ඒ සතියත් ගෙවිලා ගියා...එක්සැමි පටන් ගන්නා...පළවෙනි දවසේ නම් ටිකක් බයෙන් වගේ ගියේ ඒත් ඉතිමි අවුලක් නෑ ලියලා ආවා.

දින ගෙවිලා ගිහිමි එක්සැමි එකත් ඉවර වුනා.

මේ කාලේ දී රගේන් මගේ හොඳම යාලුවෙක් වුනා...දැන් මං චතු ප්‍රකාශ් රගේන් හොඳම යාලුවෝ වුනා.

"මේ කේශියෝ"

"ඔ"

"එක්සැමුත් ඉවරතේ කෝස් එකක්වත් කරන්නේ නැද්ද"

"ඒක නමා බත් මාත් බැලුවේ...අර දෙන්නාගෙනුත් අහලා බලමු"

"හ්මි...අහලා මටත් කියපත් ආ"

"හරේ"

ඒ දෙන්නාගෙනුත් අහලා අපි කතා වුණේ English Course
එකකට යන්න

අම්මලාගෙනුත් ඒකට අවසර හම්බුනා.

දහතරවන කතාංගය

අපිට ඒ කෝස් එකට ගිහාම තව රශේන්ගේ යාලුවෙක්
හම්බුනා...එයා කසුන්...එයත් ඉතින් අන්නිමට අපේ හොඳ යාළුවෙක්
වුනා.

ඔය අස්සේ ඉතිම් මගේ ලව් එකත් ඔහේ සුපුරුදු පරිදි ගලාගෙන
ගියා.

අපි ගියේ English Course එකකට...මාස තුනක් ගෙව්ලා ගියේ
අපිටත් නොදැනීමයි...මාස තුනකින් කෝස් එක ඉවර වුණා.

අන්නිම දවසේ අපි හතර දෙනා ටවුන් එකේ ටිකක් ඇවිදලා
Cafe එකට ගියා...

එතනත් පැය බාගෙකට වඩා වෙලාවක් ඉඳලා ඉක්මනට ආවේ
අපේ අම්මා මට කෝල් අරන් ඉක්මනට එන්නම් කියලා කියපු
නිසා.

"ඒයි චතු"

"ඔ"

"අපේ අම්මාට මොකක් වෙලාද මන්ද බත්"

"ඇයි"

"මාව ගෙදර ගෙන්නගන්න මෙව්වර හදිස්සි ඇයි දන්නෑ"

"ගෙදර ගිහින් ම බලපත් ඉතින් ඇයි කියලා"

"හ්ම්...ප්‍රකාශ් මං යන්නම්"

"හරි සුදු...පරිස්සමෙන් යන්න...ගිහින් මට මැසේජ් එකක් දන්න"

"හ්ම්ම්...ඔයන් පරිස්සමෙන් යන්න"

කියලා හිතනවත් එක්කම වුණේ මං හිතපු තැනි දෙයක්

ප්‍රකාශ් එකපාරටම මගේ තලලට කිස් එකක් දුන්නේ මට
හිතන්නවත් වෙලාවක් නොතිසා

අපි හිටියේ කැලේ එකෙන් එළියේ ටිකක් අයිතට වෙන්න...ඒ
හරියේ ගස් එහෙම නිබුන නිසා වෙන කාටවත් නම් පේන්නෙ නෑ.

ඒත් ඉතිම් මෙනත තව ට්‍රිබලක් හිටියතේ...මං උන් දිහා බලද්දී
රශ්මත් අහක බලාගෙන චතුගෙනුයි කසුන්ගෙනුයි අහුවේ "අපි නම්
මුකුත් දැක්කේ නෑ නේද බත්" කියලා

මට නම් නිකන් ලැජ්ජයිත් වගේ... අරුත් තුන්දෙනා හිතාවෙනවා...
තුන්දෙනා තෙවෙයි හතරදෙනාම

එයාලාටත් රවාගෙන චතුරත් එතවා නම් වරෙන් කියලා මං ආවේ
බස් හෝල්ට් එකට යන්න

"ඒයි කේශියෝ ඔහොම ඉන්නවා ඔයි මාත් එතකම"

කැගහන එක ඇහුනේ තෑ වගේ මං ආවා.

"උඹ එහෙනම් ගෙදර ගිහින් කෙල්ලව ශේප් කරගනින් ප්‍රකාශ්
කොළුවෝ" කියලා ඒ තුන්දෙනාත් විසිරිලා ගියා.

ගෙදර යද්දි හිතුවේ ආයෙ කවද හම්බෙන්න පුළුවන් වෙයිද
කියලා.

මං ගෙදර යද්දි අපේ ගෙදරට කවුදෝ මන්ද කට්ටියක්
ඇවිල්ලා...වාහනයක් මිදුලේ තිබුන නිසා ම මං ඉතින් අහිංසකයා
වගේ ගේ ඇතුළට ගියා.

ගියාට පස්සේ තමා දැක්කේ අද තාත්තන් කලින් ඇවිල්ලා
කියලා...එයාලාටත් හිතාවක් දලා මං කුස්සියට ගියේ අම්මා
හිටියේ කුස්සියේ නිසා.

"ආ දෝණි ආවද"

"හ්මි...කවුද අම්මේ අර ඇවිත් ඉන්නෙ"

"අපේ ලොකු අම්මාගේ පුතාගේ පුතා"

ඒක කියද්දි මට තම් මතක් වුනේ අර සිත්දුවක් තියන්නේ 'අපේ
පුංචි බැඳපු බාප්පාගේ අක්කගේ දුව' කියලා ඒක...මං ඉතින් ඒ
සිත්දු කැල්ල කියද්දි අපේ අම්මාට මල පැතලා

"ඔය විකාර තවත්තලා ගිහින් වොෂ් එකක් දුන් එන්න
ඉක්මනට...තෑ එක්කෝ ඔයා වොෂ් දුන්න ගියොත් පැයකටවත්
එළියට ගන්න බැනේ...මුණ කට සෝදන් එන්න ගිහින්"

"හ්ම"

ආවට පස්සේ අපේ අම්මා මට කිව්වේ මං ආසම තැනි වැඩක්

"දෝණි මේ තේ ටික අරන් ගිහින් අර අත්කල්ලට අල්ලන්න"

"අතේ මට බෑ...ඔයාම අරන් යන්න"

"ඇයි බෑද"

ඒක ඒ අහපු විදිහෙන් බෑ කියන්නත් බය හිතූනා පෙන්ස්...
අත්තිමට මං තේ ටිකත් අරන් ගියා.

"දෝණි නම් අපිව දැකලාත් තැනුව ඇති තේද"

එයාලා කියන කියන හැම එකටම බොරුවට හිතා වෙව් හිටියේ
වෙන කරන්න දේකුත් තැනි නිසා.

ආ කියන්න අමතක වුනානේ...මේ කවුද කාගෙද මන්ද එතන
කොල්ලෙකුත් හිටියා...පෙනුමෙන් නම් එයා මට වඩා වැඩිමහල්
වගේ

ඕවා මේවා හිත හිතා ඉද්දිම අපේ තාත්ති කිව්වේ "දෝණි
පොඩ්ඩක් මේ අයියන් එක්ක කතා කර කරා ඉන්න" කියලා

පොරත් තැගිටලා එළියට ගියා... මාත් උගේ පස්සෙන් ම එළියට
ගියා...එයා ගිහින් එළියේ බෙන්වි එකේ වාඩි වුනා.

"මොකද හිටගෙන ඉන්නේ උස යයි කියලා ද"

"ආ"

මුගේ නියත ගෑස් බලකෝ...පුත්

මං නම් මුකුත් කතා කලේ නෑ උත් එක්ක...මහා පණ්ඩිතකම
නියන්නේ

අම්මා කතා කරපු නිසා මං ගේ ඇතුළට ගියා...ඊට පස්සේ එයන්
ආවා.

"අපි නම් කැමතියි තේද තදී" කියලා අර අත්කල් ඒ ඇත්ටිගෙන්
ඇහුවා

"අනෙ ඔව්" කියලා භිතාවෙලා ඒ ඇත්ටින් කිව්වා

"අපින් කතාකරලා කියන්නමිකෝ"

කියලා අපේ තාත්ති කිව්වා.

මෙයාලා මොනවා කියනවද මේ කියලා භිත භිතා ඉන්න අනරේ ඒ
කට්ටිය ගියේ "ආයේ එන්නමිකෝ" කියලා

ආයේ ආවෙ තැනත් කමක් නෑ කියලා මට නම් හිතුවේ

පහළොස්වන කතාංගය

ආ අර හිටපු ගස් හිපාටුවාගේ නම බිම්සර ද මොකක්ද එකක්
මං දන්නෑ...ඊයේ අපේ අම්මා කිව්වෙ

ටික දවසක් යද්දි එයා හැමදුම වගේ අපේ ගෙදර යන්න එන්න
පටන් ගත්තා.

මං නම් එයාව ගතත් ගත්තේවත් නෑ...අපේ අම්මලා නම් ඔළුව
උඩ තියත් ඉන්නේ එයාව...මට නම් පේන්නම බෑ

මේ දවස්වල කෝස් එකත් ඉවර නිසා මං නැගිටිද්දි කොහොමත්
උදේ 11න් පහු වෙනවා...ඒකට හේතුව ඉතින් රැ එළි වෙනකත් ම
මං ෆිල්ම් බලන එක...එහෙම නෑ කියලත් කිසි වෙනසක් නෑ ඉතිම්

අදත් සුපුරුදු පරිදි මං හිටියේ නිදාගෙන...මගේ ෆෝන් රාජයා කතා
උඩම රිත්ග් වෙන්න ගන්න නිසා මට ඇහැරුනා...කෝල් එක ගත්ත
එකාටත් බැන බැන ම මං කෝල් එක ආන්සර් කලේ කවුද
ගත්තේ කියලාවත් බලන්නේ නැතුව

"හෙලෝ කේශි"

"ඕ කියනම් ඉක්මනට කියන දෙයක්"

"කේශි ඔයා හොඳින් ද"

"ඔව් තාම මැරිලා නෑ"

මං නිදිමනේ ම ඔහේ කියෙව්වා

"බබා ඔයා තාම නිදිද"

කියන්න සතුටුයි ඒ වචන ටිකෙන් තමා මං පියව් සිහියට
ආවේ...ඇයි මං මෙහෙම කියලා මට ම මං ගැන දුක හිතුණා.

"ආ...ආ ප්‍රකාශ්...මේ"

"මොකෝ මැණික ආ "

"සොරි ප්‍රකාශ් මං නිදාගෙන හිටියේ...ඔයාගේ කෝල් එකට
ඇහැරුනේ...මං ආත්සර් කළාට කවුද කියලා බැලුවේ නෑ"
මං එක හුස්මටම කියලා දැමිමා.

"හරි හරි මෝඩියේ...මං කතා කළේ රිසාල්ට් අවුට් කරලා
කියන්න"

"ආ...ඇත්ත නෙවෙයිනේ"

"ඇත්ත නමා බොරු නෙවෙයි අනේ"

"ඔයා බැලුවද"

"ඔව් බබා"

"කොහොමද රිසාල්ට්"

"මගේ A3 සුදු"

"එහෙනම් හොඳයිනේ...මට නම් බලන්න බයයි වගේ"

"බය වෙන්නේ මොකද...මගේ කෙල්ල පාස් මට ඉවර්"

"ඉන්නකෝ එහෙනම් මං බලලා එන්නම්"

"හ්මි"

මං බයෙන් බයෙන් මගේ විභාග අංකෙන් ගහලා බැලුවේ

A2 B1 ක් නිබ්බා සාමිත

කැගහගෙන පහළට ගියේ අම්මාට කියන්න...මං කැගහපු විදිහට
නම් අපේ අම්මා බය වෙලා හැබැයි

"අම්මේ..."

"මොකද දෝණි ඔව්වර බෙරිහන් දෙන්නේ"

"මේ...මේ අපේ ඊසාල්ටි ද්‍රලා...මට A2 B1ක් කියනවා"

කියලා කියද්දීම අපේ අම්මා මාව බදුගන්නා.

තාත්තිටත් කෝල් කරලා කියලා ඊළඟට මං ගිහින් ප්‍රකාශ්ටයි
චතුටයිත් කිව්වා.

චතුටත් A2 B1 ක් නිබ්බා .

ආ එතකොට රශේන්ට B3ක් කිව්වා...කසුන්ට A1 B2ක් කිව්වා...ඒ
දෙන්නා ම ඉතින් මැත්ස්තේ

අපි තුන්දෙනාම කැමිපස් සිලෙක්ට් වුනා...තුන්දෙනා කිව්වේ මායි
චතුයි ප්‍රකාශ්යි

අත්තිමේදී ඉතිම් සුදුතෝනා ජපුරේ සුදුමහත්තයා කුඹුරේ වුනේ
තැනේ...දෙන්නාම ජපුරේ ...ගැමිමක් තමයි ඉතිම්

අපි තුන්දෙනාම සුපුරුදු පරිදි කැමිපස් එකෙන් යාලුවෝ විදිහට ම
හිටියා.

රශේන්ටයි කසුන්ටයි මොරටුව හම්බෙලා තියන්නේ

පුළුවන් වෙලාවට අපි පස්දෙනා හම්බුනා.

ටික කාලෙයක් යද්දි ඔන්න චතුර්වර්ත මල්සරා විද්ද...ඒ ඉතින්
වෙන කවුරුත් තෙවෙයි අතේ...අපේ මේ කසුන් කොළවා තමා

"ඒයි මේ රගේත් උඹට සිරාවට ම කෙල්ලෙක් තැද්ද බත්"

"ඉන්නව නම් ඉතින් දැනගන්න එපැයි නේ බත්"

"හරි තැමයි කියමුකෝ...ඒත් ඉතින් උඹ කැමති කෙනෙක්වත්
තැද්ද"

"ඒකට නම් මට උත්තරයක් දුන්නේ නෑ"

"ආවිච්චි ආවිච්චි කොහොමද මුගේ පැණි හිතාව"

"අතේ පල"

"කවුද බත් ඒ කෙල්ල"

"හරි හරි ඔයි පස්සේ කියන්නම්"

"හාකෝ ආ"

එද දවසත් එයාලා එක්ක ගෙවලා මං ගෙදර ආවේ මේ සතියම
මට නිවාඩු නිසා

දහසයවන කතාංගය

ඒත් මං ගෙදර යද්දී ඇවිත් හිටියේ මං හිතුවෙවත් තැනි කෙනෙක්
ඇවිත් හිටියේ වෙන කවුරුත් නෙවෙයි අර බිම්සර කියන ගල්
බස්සා

"ආ දෝණි ආව ද"

"ඔව් අම්මා"

"මේ අයියාත් එක්ක පොඩ්ඩක් කතා කර කර ඉන්න මං බොන්න
මොනවා හරි අරත් එන්නමි"

"අනේ අම්මා මට මහත්සිසි"

අම්මා මගේ දිහා රවලා බලපු නිසා කට්ටහන් මං එතන
තැවතුනා.

මං ඉතින් ෆෝන් එක අරන් Instagram එක පැත්තේ ගියේ මුත්
එක්ක කතා කරන්න තරම් දෙයක් මට තැනි නිසා.

"කොහොමද තංගා කැමිපස් ලයිෆ් එක"

"හොඳයි"

"ඔයාලව රැග් කළාද"

"නෑ"

"බොරු නේ කියන්නේ"

"....."

"මොකද අනේ කට්ටහන් ඉන්නේ මොනවාහරි කියන්නකෝ"

"මට ඔයන් එක්ක කතා කරන්න දෙයක් නෑ"

කියලා මං එනතින් නැගිටලා කාමරේට ගියා.

ආයේ අම්මා කතා කළත් මං එයා යනකන් ම පල්ලෙනාට ගියේ නෑ.

මං ආයෙ පහළට ගියේ රෑ කෑමට තමා

"දෝඹේ"

"මිමි"

"අපිට ඔයන් එක්ක වැදගත් දෙයක් කතා කරන්න තියනවා"

"කියන්න තාත්ති"

"ඔයා බිම්සර පුතා ගැන මොකද හිතන්නේ"

"මොනවා හිතන්නද මට ඔය යාකාව පේන්න බෑ...කොටිත්ම කිව්වොත් මට නම් තේරෙන්නේ නෑ අම්මයි තාත්තයි එයාව මොනවට මෙහෙට ගෙව්ගන්නවද කියලා"

මං පිගාන දිහා බලත් ම එහෙම කියලා ඔලුව උස්සලා බලද්දි අම්මයි තාත්තයි මගේ දිහා කන්න වගේ බලන් හිටියේ

"ඇයි ඔයාලා මගේ දිහා ඔහොම බලන් ඉන්නේ"

"ඇයි ඔයා ඒ ලමයාට කැමති නැත්තේ"

"කැමති වෙන්න මොකද මං එයාව බඳින්නද...මං යනවා අම්මා...ගුඩ් නයිට් අම්මා...ගුඩ්නයිට් තාත්ති"

කතා එකත් තවත්තලා කාමරේට ආවේ අර බිම්සරකාරයාට හිනිත් බැන බැනමයි.

දහන්වන කතාංගය

ඊළඟ දවසේ උදේ මං ලැස්ති වුණේ කැමිපස් යන්න
 ලැස්ති වෙලා පහළට යද්දි අපේ තාත්ති එක්ක කතා කර කර
 ඉන්න කෙනා දැක්කාම මට ආවේ පුදුම තරහක්
 එයා දිහාවත් බලන්නෙ තැනුව බලන්නේ තැනුව අම්මාටයි
 අප්පච්චිටයි මං යනවා කියලා එළියට යන්න හැදුවේ
 වැඩේ හරි ගියේ නෑ.

"දෝණි මේ අයියන් එක්ක යන්න පුළුවන් ඔයාට අද"

"මං බස් එකේ යන්නම්"

"ඇයි කවුරුහරි ඉන්නවද බහින්න එහෙම "

"හිතුවක්කාර වෙන්න එපා දෝණි"

කරගන්න දෙයක් නැති නැත මම මෙයන් එක්කම ගියා...චතුටයි
 ප්‍රකාශ්ටයින් මං එතකම් ඉන්න එපා කිව්වා.

කැමිපස් එක ළඟට යනකන් ම මම තම් මුකුත් ම කිව්වේ
 නෑ...අහන් දේකට හම් හා කිව්වා එච්චරයි.

මං ගිහිල්ලා චතුටයි ප්‍රකාශ්ටයි කිව්වහම ප්‍රකාශ්ට තම් ටිකක්
 තරහා ගියා මං හිතන්නේ

අපි දෙන්නාට තනියම ඉන්න දීලා චතු ගියා.

"ප්‍රකාශ්"

"මිමි"

එයා මාත් එක්ක නෝ කනා නෝ සීනා

"ප්‍රකාශ් ඔයා මාව දූලා යන්නේ නෑ නේද" කියලා මං පිටිපස්සෙන් ගිහින් එයාව බෙදගන්නා

"ඔයා හිතනවද කේශි අපි දෙන්නාට එකට ඉන්න පුළුවන් වෙයි කියලා"

"ඔහොම කනා කියන්න එපා අනේ...මං දැන් අපේ අම්මලා මට අර ගස් හිපාටුවාව බන්දවන්න හදනවා ඇති කියලා කිව්වේ මට හිතූන නිසානේ...එහෙම නොවෙන්නත් පුළුවන්නේ"

"මටත් හිතෙනවා කේශි ඒක එහෙම වෙයි කියලා"

"කොහොමද"

"ඔයාට එයාව මැරී කරන්න වෙයි කියලා"

"මගේ කට අවුස්සගන්න හදන්න එපා...මෙන්න මෙහෙ එන්න යන්න"

ප්‍රකාශ්වත් එක්කත් මං ගියේ ඊළඟට තිබුන ලෙක්චර් එකට ලෙක්චර් එක ඉවර වෙලා ප්‍රකාශ් එක්ක ටිකක් වෙලා හිටියා...

අත්වැල් පටලන් ආදරෙන් ඉන්න මේ දෙන්නා දිනා තව කෙනෙක්ගේ තපුරු ඇස් දෙකක් බලන් ඉන්නවා කියලා කේශිවත් ප්‍රකාශ්වත් දැනත් හිටියේ නෑ

එදත් ඉතින් ගෙදර ගියේ බස් වෙතද වගේම

ගෙදරට ගොඩ වෙද්දීම වුණේ මං හිතෙකින්වත් නොහිතපු දෙයක්

දහඅටවන කතාංගය

ගේ ඇතුළට අඩිය තියද්දිම කවදුවත් මට අතවත් උස්සලා තැනි තාත්ති මගේ කම්මුලට ම ගැහුවා.

මං හිටියේ මොකක්ද වුණේ කියලාවත් හිතාගන්න බැරුව

ඒ අස්සේ මං අර බිම්සරව දකිද්දි මට තරහා ගියා.

"හඬ දැන්නේ මට තේරෙන්නෙ උඹ මේ කොල්ලාට මෙව්වර අකමැති වෙන්න හේතුව"

වේදනාව වැඩිකමට මං කම්මුල අල්ලගෙන ම බලන් හිටියේ මේ වෙන්නේ මොකක්ද කියලා

"තාත්ති ඇයි මේ"

"ඇයි...ඇයි කියලා දන්නෙම තැනෙ...උඹ බබානේ"

එතකොටම තාත්ති මගේ අතේ තිබුන ලෝන් එක ගත්තේ උදුරලා වගේ

මං තාමත් ඉන්නේ මේ වෙන්නේ මොකක්ද කියලා හිතාගන්නවත් බැරුව

"තාත්ති මොකක්ද මේකේ තේරුම...මොකක්ද ඔයාලාට වෙලා තියන්නේ"

"අපිට තෙවෙයි උඹට මොකද වෙලා තියන්නේ ආ"

"කවුද ප්‍රකාශ් කියන්නේ"

"මගේ යාළුවෙක්"

"යාළුකමක් විතරද තියන්නේ"

එක අහද්දි බොරු කියන්න බැරිකමට මං කටවහන් හිටියා.

"අහන දේවල්වලට උත්තර දෙනවා"

"නෑ...මං එයාට ආදරෙයි"

තවත් මුකුත් කියන්න නොදීම තත්තියේ අත ආයේ පාරක්
තැවතුනේ මගේ කම්මුලේ

"උඹ ඔය සම්බන්දේ අදම තවත්තන්න ඕනි...තැත්තම් මං තරක
මිනිසා කියන්න එපා"

තවත් මොනවදෝ කියනවා ඇහුණත් තාත්තියේ අතේ නිවුන
රෝත් එකක් අරන් මං කාමරේට දුවන් ආවේ වෙලා නියන්නේ
මොකක්ද කියලා මට නිකමට වගේ හිතූන නිසා.

කාමරේට ඇවිත් දොර වහගත්තු මම පැයක් දෙකක් තෑ ඊටත්
වැඩි වෙලාවක් අඬන්න ඇති...අඬලා අඬලාම හෙම්බත් වෙලා හිටපු
මට තිත්ද ගියේ ගමන් මහත්සියත් නිසා වෙන්නැති

රැට කන්න එන්න කියලා අම්මා දොර ප්‍රභට ඇවිත් කතා කරනවා
හිතෙන් වගේ ඇහුනත් කන්න කිසිම පිරියක් තිබුනේ නැති නිසා
මං එහෙමම හිටියා.

පාන්දර 2ට විතර ආපු කෝල් එකක් නිසා තමා මං ආයෙ
ඇහැරුනේ

කෝල් එක ආත්සර් කරලා එහා පැත්තෙන් ඇහුන කටහඬ නිසා
මෙව්වර වෙලාවක් තතර වෙලා තිබුන මගේ කඳුළු ආයේ එළියට
ආවේ මටත් නොදැනීමයි.

"හෙලෝ කේශානි"

මං දන්නවා දැන් එයාට තරහා ගිහින් ඇති කියලා...
ඇඬිල්ල තවත්තලා අමාරුවෙන් වචන ගැටගහගෙන කතා කළා.

"සොරි ප්‍රකාශ් මට ඔයාට මැසේජ් එකක් දුන්න බැරි වුනා"
වැඩි වෙලාවක් මගේ කඳුළු තවත්තත් ඉන්න මට බැරි වුණා

"කේශි ඔයාට සනීප නැද්ද"

"එහෙම දෙයක් නෑ ප්‍රකාශ්"

"එහෙනම් ඔයා අඬනවද"

"....."

තමන් ආදරේ කරන කෙනාගේ පුංචි වෙනසක් වුනත් දැනෙන
එකට වෙන්තැනි ආදරේ කියන්නේ...

"කේශි මැණික කතා කරන්නකෝ...මොකද වුණේ කියන්න මට"

මං එහෙමම කෝල් එක කටි කළේ තවත් මට කතා කරන්න
වචන පිටවෙන්නෙවත් නැති නිසා

රෑ අඬ අඬම නින්ද ගියපු නිසා උදේ නැගිටිනකොට ඔලුව
පුපුරන්න වගේ රිදෙනවා...ඇස් දෙකත් එක්ක ඉදිමිලා

දැනටමත් පරක්කු වෙලා නියන්න නිසා ඉක්මනට ලෑස්ති වුණේ
කැමිපස් යන්න...අදත් උදේ පාන්දර අර මල වානේ අපේ ගෙදර
අම්මාට යනවා කියලා එළියට බහිද්දීම අම්මා කිව්වේ

"මේ අයිසාන් එක්ක යන්න" කියලා

කරන්න ම දෙයක් නැති තැන අදත් එයන් එක්කම ගියා.

"මොකද නමුසේ කටවහන් ඉන්නේ"

"මං ඉන්නේ මට ඕනි විදිහට...ඔයාට ප්‍රශ්නයක් නෑනේ"

"මොකෝ මැඩම් සද්දේ...අරුගේ ගෑස් අරන් වෙන්නැති"

එහෙමි කියද්දි මං උගේ මුණ දිහා බැලුවේ මොනවද කියවන්නේ
වගේ බැල්මකින්

"ඇයි අර ප්‍රකාශ් ද මොකාද එකා එක්ක නේද නමුසේ යාලු වෙලා
ඉන්නේ"

"ඔයාට වැඩක් නෑනේ ඒවා"

"මොකද මට වැඩක් නැත්තේ...නමුසේ බලන් ඉන්නවා අන්නිමට
මොකද වෙන්නේ කියලා"

මං කටවහන් හිටියේ තවත් කියවන්න ගියොත් මට මුගේ කන
අනගාන්න වෙයි කියලා හිතූන නිසා

කැමිපස් එක ගාවින් බහින්න හදදිම මු මගේ අතින් අල්ලගන්නා...
අන ගසා දලා මං ඉක්මනට ඇතුළට ආවා.

චතුලා හිටපු තැනට ගියේ මවා ගත්තු හිතාවක් මුතට අරන්...
එයාලා හිටපු බෙත්වි එකෙන් මාත් වාඩිවුනේ ප්‍රකාශ් ගාවින්මයි...
මං ප්‍රකාශ්ගේ උරහිසෙන් ඔළුව නියාගන්නා.

"කේශි"

"මිමි"

"ඊයේ මොකද වුනේ"

මං ලොකු හුස්මක් පහළට දුන ගමන් ප්‍රකාශ්ටයි චතුටයි කතාව
කියන්න පටන් ගන්නා.

"මං මොනවද කරන්නේ ප්‍රකාශ්...මට බෑ ඔයා තැනුව ඉත්...න"

"අඬන්න එපා මැණික....මං අත්කල් එක්ක කතා කරන්නද"

"ඔයා මොනවා කතා කරන්නද ප්‍රකාශ්"

"හ්මි...එහෙනම් ඔහොම අඬන්න එපා...අපි මොනවාහරි කරන්න බලමු"

"මොනවා කරන්නද...අර බිම්සර කියන එකා නමා ඔක්කොම කරන්නෙ...අපේ අම්මලා හදන්නේ මාව උාට බන්දලා දෙන්න"

"හරි හරි මේ උඹ හිටපන්නෝ ඉස්සර වෙන්නේ තැනුව...එහෙම දෙයක් ආන්ට්ටන් අත්කල්වත් උඹට කිව්වෙ නෑනෙ"

"ඒක කියන්නම ඕනි දෙයක් ද වතු...ගොනා හැරෙන්නේ පොල් පැල් කන්න කියලා තේරෙන්නෙ තැද්ද උඹට"

"ආ එතකොට උඹ කියන විදිහට උා ගොනා උඹ පොල් පැල් නේ"

"සිරියස් වෙලාවකත් ආතල් දෙන්න එපා ඕයි මගුල"

"හරි හරි... මේ සුදු බලන්නකෝ ඔයාගේ මුත්ත එක්ක ඉදිමිලා... ආයේ අඬලා අහුවෙන්න එපා මට"

"හරි හරි අනේ"

"පුහ්හ්...ඒ ආදරේ බලකෝ"

"අනේ පල වතු...උඹේ ඉරිසියාව නියන්නේ "

"අපොයි වැඩිමයි ඉරිසියා කරන්නම"

"මේ කසුන් එනවා කිව්වෙ එහෙම තැද්ද"

"නෑ"

කතා කර කරම අපි ගියේ ඊළඟටතිබුන ලෙක්ටර් එකට

දහනවවන කතාංගය

මාසයක් විතර ම ගෙවිලා ගියේ අම්මාගෙයි තාත්තාගෙයි බැනුම් මැද්දේමයි.

අපේ අම්මලා බිම්සරව මැරී කරන්න කියලා මට කියනවා...එයාලා ඒ දේවල් කතා කරගෙනත් ඉවරයි.

ප්‍රකාශ් මට කිව්වේ කොයි වෙලාවකවත් අම්මලාගේ හිත ඊදෙම විදිහේ වැඩක් කරන්න එපා කියලා

කොච්චර කිව්වත් මං ඒ සම්බදේ නැවැත්තුවේම නෑ.

"දෝණි...මං මේ උඹට හොඳින් කියන අත්තිමවතාව...මාව යකා කර ගන්න හදන්න එපා...කියන දේ අහලා ඔය දෙමළ කොල්ලන් එක්ක තියන සම්බන්දේ තතර කරපත්"

"අතේ තාත්තේ මං එයාට ආදරෙයි...එයන් මට ආදරෙයි...ඇයි ඔයාලට බැරි මාව තේරුම්ගන්න...ප්ලීස් තාත්ති"

"අපිට උපදෙස් දෙන්න එන්න එපා"

"මේ දැන් ම ඕක තතර කරලා දන්න ඕනි...උඹට බැරි නම් මං ඌට කියන්නම්"

කියලා තාත්ති මගේ ෆෝන් එකෙන් ම ප්‍රකාශ්ට කෝල් එකක් අරන් බැන්නා.

ටික දවසක් යද්දි එයාලාගේ ගෙදර අයත් මේ ගැන දැනගන්නා.

ප්‍රකාශ් කිව්වේ එයාලන් කැමති නෑලූ කියලා

ඉරිදු උදේ ම මං ලැස්ති වුනේ ප්‍රකාශ්ට මිටි වෙන්න යන්න... අම්මාට යාලුවෙක්ව මිටි වෙන්න යනවා කියලා තාත්ති වැසට

ගියාට පස්සේ ගෙදරින් පැනගත්තේ එයා හිටියොත් ප්‍රශ්න කෝටියකට උත්තර දෙන්න වෙන නිසා.

10ට පාක් එකට එන්නම් කිව්වට මං යද්දි ටිකක් පරක්කු වුනා.

"සොරි ප්‍රකාශ් පොඩ්ඩක් පරක්කු වුනා"

"කමක් නෑ කේශි"

එයා ගාවින් ම වාඩි වෙලා කතා කරන්න පටන් ගත්තා.

"ඔයාට පුළුවන් ද ප්‍රකාශ් එහෙම මං නැතුව ඉන්න"

"ඔයා හොඳටම දන්නවා කේශි මට එහෙම ඉන්න බෑ කියලා"

"එහෙනම් ඇයි කියන්නේ අම්මලාට කැමති දෙයක් කරන්න කියලා"

"මට තේරෙන්නෙ නෑ කේශි මං මොනවා කරන්නද කියලාවත්"

පැයකට වැඩි වෙලාවක් කතා කර කර ඉඳලා අන්නිමටම මං යන්න ලෑස්ති වෙද්දිම එයා කෙලින්ම බර වුනේ මගේ දෙනොල්වලට...විනාඩි 5ක් 10ක් අපි දෙන්නා ඒ පහස වින්ද එයාගෙන් ඇත් වුනු මම ලැජ්ජාවටම බිම බලන් හිටියා.

"දැන් යන්න කේශි තාත්තා දැනගන්නොත් ඔයාට බනියි"

"හ්මිම්...පරිස්සමෙන් යන්න ප්‍රකාශ්"

"ඔයන් පරිස්සමෙන්"

විසිවන කතාංගය [අවසාන කොටස]

එදා තමයි අපි දෙන්නා හමුවුන අන්නම දවස

ඒ දවසින් පස්සේ අවුරුද්දක විතර කාලයක් ගෙවුනා...හිතපු තැනි විදිහට ගොඩක් දේවල් වෙනස් වුනා.

බිම්සරව මැරී කරන්න කියලා අපේ අම්මලාගේ කීමට අන්නමට මට කැමති වෙන්න වුනා.

වෙඩින් එක දවසේ උදේ වුනේ අමුතු ම දෙයක්...රණේනුයි කසුනුයි දෙන්නා මට මේකෙන් ගැලවෙන්න කොච්චර උදව් කරන්න හැදුවත් ඒ එක දෙයක්වත් හරි ගියේ නෑ.

මගේ වෙඩින් එක තියෙන්න සති දෙකකට විතර කලින් ප්‍රකාශ් එයාලාගේ අම්මලාගේ බල කිරිල්ලටම Tamil ගර්ල් කෙනෙක්ව මැරී කළා කියලා මට දැනගන්න හමිවුනා.

වෙඩින් එක දවසේ උදේ ම රණේන් අපේ තාත්තට කිව්වේ බිම්සර කියන්නේ හොඳ කෙන්නේ නෙවෙයි එයා පාතාලේන් එක්ක සම්බන්ධ කෙනෙක් කියලා...කලින් දවසේ රෑ වුන සිද්ධියකින් එයාට වෙඩි වැදිලා එයා ඒ වෙලාවේ මැරුනලු

ඒකෙන් ඒකත් තැවතුනාට අපේ අම්මලා මට ඊළඟට අරන් ආපු යෝජනාව...

ඒ වෙත කවුරුත් නෙවෙයි රණේන්...එයා මං ගැන හොඳටම දන්නවා...මං ආදරේ කළේ ප්‍රකාශ්ට විතරයි කියන්නත් එයා දන්නවා.

එයා කැමැත්තෙන් හිටපු කෙල්ලන් මෙයාට කැමති වුනේ තැනි නිසා රණේන් වෙත කාටවත් කැමති වෙලා හිටියෙන් නෑ.

"කේශි මං දන්නෑ අපේ අම්මලා මෙහෙම..."

"අම්මලාගේ වැරද්දක් තෑ රගේන්"

"මං ඔයාට බල කරන්නේ තෑ කේශි...මං දන්නවා ඔයා ආදරේ කළේ ප්‍රකාශ්ට විතරයි කියලා"

"හ්මි...මං අම්මලා වෙනුවෙන් මේකට කැමති වෙන්නම් රගේන්...මං දන්නේ තෑහැ මට ප්‍රකාශ්ට දීපු ආදරේ ඔයාට දෙන්න පුළුවන් වෙයිද කියලා"

"ඒකට කමක් තෑ කේශි...අපි දෙන්නා පුළුවන් විදිහට ආදරෙන් ඉමු"

හැමෝගෙම ආශීර්වාද මැද්දේ මම රගේන්ව මැරී කලා...මැරී කරලා අපි දෙන්නා **England** යන්න තීරණය කළේ මෙහෙ නියත මතක ටිකක් හරි අමතක කරලා දන්න පුළුවන් වෙයි කියලා හිතලා

ඒත් ඉතින් **Airport** එකට යන මහදී ඒ අමතක කරන්න හදපු මතක ආයේ ඇවිස්සුනේ අහම්බෙන් දැකපු රූපේ නිසා...මගේ ඇස්වලට කඳුළු එන්න වැඩි වෙලාවක් ගත වුනේ තෑ...එයා හිටියේ තව ගර්ල් කෙනෙක් එක්ක...මං හිතනේ ඒ එයා මැරී කරපු කෙනා වෙන්නැති

මං ඒ දිහා බලත් ඉන්නවා රගේන් දැක්කා.

"කේශි"

"තෑ රගේන් මට දුක තෑ...මට සතුටුයි එයා එහෙම සතුටින් ඉන්න එක ගැන"

මවා ගත්තු හිතාවක් එක්ක එහෙම කියද්දී රගේන් මාව තුරුලු කර ගන්නේ එයාගේ පපුවට

නිමි....